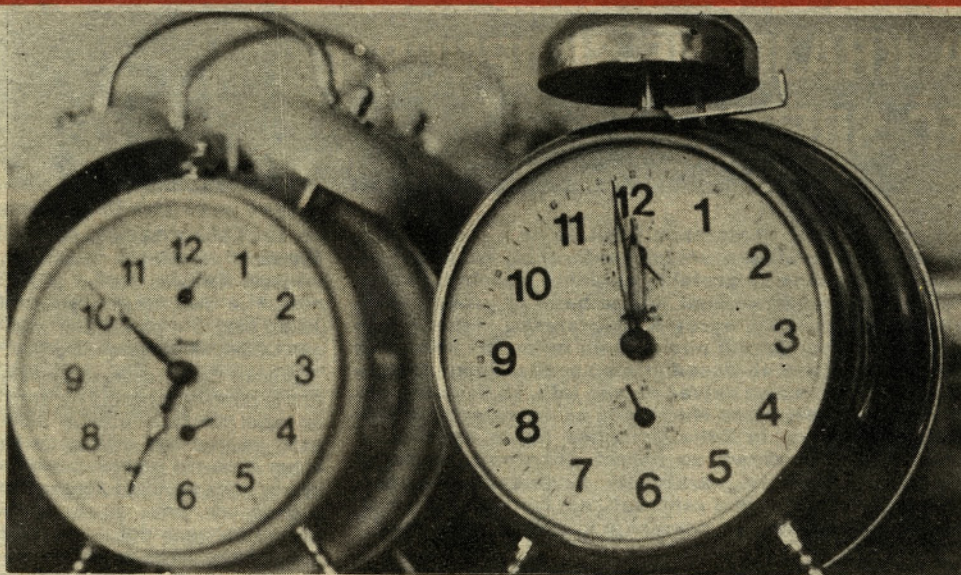

NA PIZNICA
EDVARDA KARDELJA
V CELJU

**Ne, bitje starinske ure bi uspavalo,
kazalci njeni, strnjeni v dvanajst,
z nami bi zaspali.**

**Zato budilke smo navili,
da bi se hitro prebudili,
da ne bi zamudili,
pozabili,
kaj zahteva plan.**

**Naj bo uspešen, tovariš,
v novem letu vsak tvoj dan.**

Celje - skladišče

D-Per

III 5/1985

1119851159, 12

COBISS

SAVINJSKI OBČAN

Leto VIII
Številka 12
December 1985

»SAVINJSKI OBČAN« izdaja Občinska konferenca SZDL Žalec

Uredniški odbor: Venčeslav Satler (glavni urednik), Janez Kroflič (odgovorni urednik), člani: Marjan Golob, Jože Golič, Franc Izlakar, Vera Kalčič, Jernej Koštomaj, Cveta Mikuž, Kristjan Markovič, Mojca Nahtigal, Irena Terjav, Breda Verstovšek in Milan Žolnir.

Novinarki: Irena Jelen-Baša, Marjana Matijec-Natek
Tajnica in vodja dopisništva: Vladka Cerovšek
Lektorica: Anka Krčmar
Naslov uredništva: Žalec, Ulica Heroja Staneta 1, telefon: 711433

Grafična priprava: Savinjski občan
Tisk: ČGP VEČER Maribor
Naklada: 11.000 izvodov
Po sklepu Republiškega sekretariata za informiranje, št. 421-1/72 je časopis Savinjski občan oproščen prometnega davka.

NOVI PROSTORI ZA SLO

Dan oboroženih sil so v Žalcu proslavili s koncertom orkestra ljubljanskega armadnega območja, ki je bil v kulturnem domu. O pomenu dneva in o delu oboroženih sil je govoril predsednik skupščine občine Viljem Petek, podelili pa so tudi več priznanj, pohval in plaket. Zlato plaketo ZRVS Jugoslavije je prejel Občinski štab teritorialne obrambe, zlato značko ZRVS Jugoslavije Vinko Virt, priznanja ZRVS Slovenije pa so prejeli Jože Kučer, Bojan Verdev, Ivan Šuler, Bernard Grešak in Zoran Vučer, prizna-

nje republiškega sekretariata za ljudsko obrambo je prejela DO Sadržajstvo Mirošan; bronaste značke občine Žalec, ki jih je podelil svet za SLO in DS občine Žalec, pa so prejeli osnovna šola Miroslav Širca Petrovč, Izletnik Celje-TOZD Potniški promet; Edvard Šribar, Miha Bračko, Janko Senica in Henrik Krajnc. Pohvalo komandanta TO SR Slovenija sta prejela Ivan Močnik in Rudolf Orel, pohvalo komandanta TO Zahodno štajerske pokrajine pa Vojko Gorišek, Damjan Kos, Jožef Klan-

čnik, Damjan Tavčer, Darko Šon in Alojz Kronovšek.

Pred proslavo dneva oboroženih sil je bila krajša slovesnost, na kateri so namenu izročili nove prostore za vse strukture SLO. Otvoritev so se udeležili tudi predstavniki republiškega sekretariata za ljudsko obrambo, republiškega štaba za TO, pokrajinskega štaba TO in drugi. Novi prostori merijo 1300 kvadratnih metrov, njihova vrednost pa znaša 55 milijonov dinarjev.

T. TAVČAR

USPEŠNEJŠE IN BOLJŠE LETO 1986

Leto 1985 bomo skušali čimprej pozabiti, bi rekli v športnem žargonu, saj nam je nasulo vse preveč težav in problemov, ki pa smo jih različno premagovali. Visoka rast stroškov zaradi obresti, pomanjkanje obratnih sredstev in porast zalog so bile najpoglavnejše težave, s katerimi se je srečevalo gospodarstvo, padec življenjskega standarda pa je še posebno prizadel delavce z nizkimi osebnimi dohodki in upokojence, ki se vse bolj jezijo zaradi vsakodnevnih podražitev, pa tudi narava nam letos ni bila naklonjena. Suša nam je povzročala veliko preglavic, temu primerna je bila tudi letina. Ne samo za to, ker ob novem letu ne kaže preveč tarna, tudi pokazati moramo na delovne zmage in biti ponosni na nove pridobitve. Ni jih malo, še več pa si jih želimo v naslednjem letu.

Prav te dni sprejemamo srednjeročne in dolgoročne programe razvoja, v njih smo zapisali naloge, njihovo uresničevanje pa nam daje upanje za boljše življenje.

Ob tem pa ne kaže prezreti ljudskega reka: Kakor si bomo postlali, tako bomo tudi ležali, zato bo potrebno takoj v začetku naslednjega leta in srednjeročnega obdobja zavihati rokave. Vsi, prav vsi, brez izjem in omahovanja bomo morali zaozarti novo ledino, vanjo pa položiti zdravo seme.

Uredništvo

Skupščina občine Žalec, družbenopolitične organizacije in skupne službe SIS sporočajo, da 3/1-1986 službe ne bodo delale, v soboto 11/1-1986 pa bo normalni delovni dan.

vsem delovnim ljudem in občanom
SREČNO 1986

Skupščina občine
Izvršni svet

Družbenopolitične organizacije
Samoupravne interesne skupnosti
Uredništvo Savinjski občan

**DRAGI OTROCI,
SPET PRIHAJAM K VAM.
SREČALI SE BOMO
IN POVESELILI
V VAŠIH KRAJEVNIH SKUPNOSTIH**

V času od 22. do 30. decembra bodo v vseh krajevnih skupnostih potekali novoletni programi Društev prijateljev mladine, vrtcev in šol. Otroci si bodo lahko ogledali igrice, filmske in lutkovne predstave, Zgodbo o velikem in malem klovnu, povsod pa bo dedek Mraz obdaroval otroke, stare od dveh do enajstih let. Skupno bo razdelil okoli 6500 novoletnih paketov. Dedek Mraz bo vsem otrokom poslal vabilo, tako da bodo vedeli, kdaj se bo oglašil pri njih.

ŠE EVIDENTIRANI MOŽNI KANDIDATI

Predsedstvo Občinske konference SZDL Žalec že tretjič objavlja pregled evidentiranih možnih kandidatov za nosilce najodgovornejših funkcij v občini, in sicer tiste, ki so bili evidentirani v času od 12. novembra do 11. decembra 1985:

— za predsednika skupščine občine: Jože Brežnik, Franc Verstovšek;
— za predsednika zbora združenega dela: Silva Učakar, Franc Verstovšek, Milan Žolnir;
— za predsednico zbora krajevnih skupnosti: Silva Učakar
— za delegate družbenopolitičnega zbora: Marinka Baloh, Ivica Čretnik, Marjan Drobne, Ivan Podpečan, Cveta Prisan, Karl Seibert, Heda Zupanc, Mir-

ko Maček, Danica Ježovšek — Korent, Stanka Vrhovec — Hrušovar, Oto Eberlinc, Bogomir Andoljšek, Franjo Tilinger, Boris Fišer, Ivan Vodlan, Zoran Križar;

— za predsednika izvršnega sveta: Anton Bratuša, Ivan Glušič;

za člane izvršnega sveta: Jože Delakorda, Janez Vipotnik, Franjo Verdnik, Marjeta Grobler, Slavko Košenina, Rudi Trobiš.

Za skupščine samoupravnih interesnih skupnosti:

— v občinski izobraževalni skupnosti za predsednico skupščine: Marjana Kričej;
— v občinski kulturni skupnosti za predsednika skupščine:

ne: Robert Mlinar;

— v občinski raziskovalni skupnosti za predsednika skupščine: Peter Povše;

— v občinski telesnokulturni skupnosti za predsednika skupščine: Andrej Šepec;

— v občinski zdravstveni skupnosti za predsednico skupščine: Metka Vočko;

— v skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja za predsednico zbora delegatov: Minka Žilnik;

— v kmetijski zemljiški skupnosti za predsednika skupščine: Alojz Kampuš;

— za SIS za komunalo in ceste za predsednika skupščine: Ivan Glušič.

Pavlina Glušič

Hmezad AGRINA
bлагoуница
hmezad
ZALEC

Vaš nakup
od vijaka
do traktorja

8 let

VSEM KUPCEM, OBČANOM IN
POSLOVNIM SODELAVCEM

SREČNO 1986

VAŠ NAKUP: OD VIJAKA DO TRAKTORJA

Se priporočamo!

VAŠ OSKRBOVALEC

Hmezad

10 let AGRINA

ZA KRAJEVNE SKUPNOSTI VEČ SREDSTEV

Delegati Občinske konference SZDL so se v začetku meseca zbrali na programsko volilni konferenci, na kateri so ocenili opravljeno delo za preteklo enoletno obdobje, seznanili so se z najpomembnejšimi pripombami iz programskih sej krajevnih organizacij, sprejeli programsko usmeritve in izvolili novo vodstvo. Zaradi pomembnih nalog pri pripravah na skupščinske volitve so dosedanemu predsedniku Janezu Megliču podaljšali mandat največ za eno leto, za dveletno obdobje pa so izvolili Kristjana Markoviča za sekretarja, Štefko Popit, Milana Zupanca in Edija Omladiča pa za nepoklicne podpredsednike. V razpravi so največ pozornosti namenili problematiki v kmetijstvu, krajevnih skupnostih, delegatskem sistemu in med drugim zahtevali, naj izvršni svet v proračunu zagotovi sredstva za delovanje krajevnih skupnosti.

Poleg poročila, ki so ga delegati prejeli v pisni obliki, je predsednik Občinske konference SZDL Janez Meglič izčrpno ocenil opravljeno delo in razmere v občini. »Značaj frontnosti pri delovanju organov SZDL je bil v praksi upoštevan, vendar pa beležimo tudi v tem letu neustrezno razumevanje, včasih celo podcenjevanje ustavne vloge SZDL, kar je v nekaterih primerih povzročalo nesoglasja in nasprotovanja. Sicer pa smo bili prisotni na vseh področjih družbenega in gospodarskega življenja, usklajena stališča in pobude pa smo naslavljali na ustrezne skupščinske organe in tudi zbere. Z upoštevanjem stališč in pobud v zborih občinske skupščine smo lahko zadovoljni, manj pa v samoupravnih interesnih skupnostih, OZD in KS. Prav na področju delovanja in razvoja krajevnih skupnosti izstopata potrebi po zagotavljanju finančnih sredstev in zaposlitvi profesionalnega delavca. Iz leta v leto se več nalog prenaša v krajevnih skupnostih, zaradi slabih pogojev dela pa aktivisti niso več pripravljeni prevzeti dolžnosti. Odras neurejenega odnosa in razmer v KS je tudi delegatski sistem. Medtem ko se zavzemamo za racionalnejše delovanje delegatskega sistema, pa nam mora biti jasno, da le-tega ne moremo osiromašiti. Sedaj se nam dogaja, da se v večini OZD in KS odloča-

Janez Meglič

jo za združene delegacije in da bodo posebne prava redkost. Celo o zmanjšanju števila delegatov razmišljajo, kar pa je ob znani praksi nesprejemljivo. Zavedati pa se moramo, da samo zmanjševanje števila delegacij ne bo rešilo vsebinskih vprašanj delovanja delegatskega sistema. V pripravah na skupščinske volitve smo z evidentiranjem še lahko zadovoljni, pričakujemo pa več težav, ko se bo pričel postopek kandidiranja. Zaradi težjih družbenoekonomskih razmer ocenjujemo, da so volitve 1986 najtežje po sprejetju ustave. Doslej je za najodgovornejše dolžnosti evidentiranih 150 možnih kandidatov, kar glede na potrebe ni veli-

ko. Torej bomo morali prav skupščinskim volitvam v naslednjih mesecih nameniti največ pozornosti,« je med drugim poudaril Janez Meglič v poročilu in nalogah Občinske konference SZDL.

Srečko Čater, delegat sindikatov, je ponovno opozoril na izredno težak položaj kmetijstva. S podatki pa je ovrgel trditve, da na račun osnovnih prehrabnih izdelkov pada standard. Ugotovil je namreč, da smo za poprečni osebni dohodek dobili leta 1983 le 812 litrov mleka in 160 kg mesa, letos pa 907 litrov mleka in 190 kilogramov mesa. Prehrabni izdelki vse bolj torej postajajo socialna kategorija, breme naj nosijo delavci v kmetijstvu, namesto da bi bilo to vprašanje celotne družbe. Zahteva po enakopravnem položaju delavca v kmetijstvu je le glas vpričo puščavi, je bilo slišati. Z grenkim priokusom je bilo na seji tudi slišati, da večja OZD s področja tekstilne industrije že pet let ne plačuje obveznosti po sporazumu za proizvodnjo hrane. In kdo proizvaja hrano za njihove delavce, se je vprašal delegat, ki sodi, da je takšen odnos skrajno neodgovoren.

Potem, ko je več razpravljalcev opozorilo na problem financiranja krajevnih skupnosti, je konferenca oblikovala stališče, s katerim zahteva od izvršnega sveta, da stališče upošteva v resoluciji za naslednje leto in za srednjeročno obdobje. To seveda ne bo lahko, saj sistem zbiranja sredstev za proračun te možnosti ne daje, zato je zahtevano potrebno posredovati tudi republiškim organom, je delegatom pojasnil predsednik Občinske skupščine Viljem Petek. Sekretarka OK SZDL je delegate seznanila s pripombami iz programskih sej krajevnih organizacij SZDL med katerimi je največ takšnih, ki zadevajo položaj krajevnih skupnosti v sedanjih razmerah.

jk

ODLIKOVANJA PREDSEDSTVA SFRJ

Ob dnevu republike je predsednik skupščine občine Viljem Petek podelil zaslužnim občanom odlikovanja predsedstva SFRJ. Red republike z bronastim vencem je prejel Janko Cviki, red dela s srebrnim vencem pa Jožica Agrež, Ivan Arnsšek, Alojzija Brekalo, Franc Matek, Ferdo Ogradi, Jože Sitar, Jakob Štorman, Karel Vedenik; medaljo zaslug za narod pa Marinka Baloh, Anton Prungl, Olga Puncer, Miran Vedenik in medaljo dela Erna Grobelnik in Zofija Jelen.

Viljem Petek izroča odlikovanje predsedstva SFRJ Janku Cviklu

SPREJEM NOVIH ČLANOV ZK

Občinski komite ZKS Žalec je ob dnevu republike pripravil sprejem za 23 novih članov Zveze komunistov. Po izvedbi umetniškega programa, ki so ga pripravili učenci osnovne šole Slavko Šlander Prebold, je o vlogi, nalogah in liku komunista spregovoril sekretar Medobčinskega sveta Emil Rojc. Med drugim je poudaril, da je v sedanjih zaostrenih družbenopolitičnih in gospodarskih razmerah nujna poleg idejne in akcijske tudi kadrovska krepitev avantgardne sile. Pri tem pa je pomembno, da v Zvezo komunistov vstopajo mladi, med njimi še

posebej delavci iz neposredne proizvodnje, ki bodo s svojim znanjem in sposobnostmi lahko veliko pripomogli k hitrejšemu razreševanju zapletenih družbenih razmer. Zvezi komunistov je namreč potrebna nova kri, revolucionarni duh, zavest in pripravljenost celotnega članstva pri uresničevanju sprejetih nalog, odločno se moramo upreti neodgovornosti, nedelavnosti in malodušju, čemur smo priča v naši družbi. Odločno se moramo upreti tudi vsem tistim silnicam, ki zavirajo hitrejši družbeni razvoj in uresničevanje politike Zveze komuni-

stov v interesu delavskega razreda. Nasprotnikov našega sistema ni malo, z odločno bitko pa se jim moramo upreti na vsakem koraku,« je še dodal Emil Rojc, novosprejetim članom pa čestital ob pomembni življenjski odločitvi in jim zaželel veliko delovnih uspehov. Novosprejetim članom je izkaznice izročil član predsedstva Občinskega komiteja in medvojni komunist Ivan Uranjek, med njimi tudi petim delavcem LIK Savinja TOZD Pohoštvo Šempeter, kjer so bili v letošnjem letu v obnovi članstva najuspešnejši.

jk

Na posnetku Ivan Uranjek izroča izkaznico ZK Ibrahimu Džurakoviču delavcu LIK Savinja Šempeter

Na posnetku delegati programsko volilne konference občinske organizacije SZDL

Zbiranje denarja za posodobitev bolnišnice

V času od 11. novembra do 11. decembra 1985 so za posodobitev celjske bolnišnice prispevali sredstva:

Inštitut za hmeljarstvo in pivovarstvo	116.952 din
Zarja Petrovče	300.977 din
Ivan Uplaznik Prebold 2, enodn. zasl.	21.896 din
Marjan Klinc, Petrovče 231	5.280 din
Čremožnik Milan in Lorber Božena	6.000 din
Čremožnik Milan in Lorber Božena enod. zasl. del	8289 din
HMEZAD — KZ Savinjska dolina Žalec, TZO Trnava	208.000 din
GRADNJA Žalec	140.100 din
HMEZAD Žalec, DS Interna banka	127.779 din
MONTANA PN KR Žalec	95.065 din

Rekapitulacija po občinah: Celje 72.505.570 din

ŽALEC	20.728.695 din
Šmarje	12.774.289 din
Laško	10.224.693 din
Slovenske konjice	10.200.813 din
Mozirje	4.785.922 din
Šentjur	4.403.691 din
Velenje	176.952 din
Sevnica	100.642 din

SKUPAJ: 135.901.268 din

NOVA OBLIKA POLITIČNE ŠOLE

Novost občinske politične šole, katere nosilec je občinski komite ZK, izvajalec pa Delavska univerza, je predvsem dopolnjevanje vsebine in nova oblika. Vsebinsko je bogatejša zaradi uvrstitve tem, ki obravnavajo aktualna družbena vprašanja, razmere v občini, ne manjka pa tudi tem s področja delovanja delegatskega sistema. Sluhatelji, tokrat se jih je zbralo 18, bodo poleg poslušanja predavanj sami organizirali obrambni dan, sodelovali pa bodo tudi v okrogli mizi na temo Kultura in mi — kakšno je to sožitje. Zanimiva je tudi nova oblika, ki se od dosedanje razlikuje v tem, da so predavanja časovno razdeljena v tri dele, vsak zase pa traja teden dni. Vmes se bodo sluhatelji individualno izobraževali in pripravili seminarske naloge. Celoten cikel občinske politične šole bo trajal torej tri mesece, zajema pa 120 ur predavanj z razgovori po posameznih temah.

Izvajanje in financiranje programov idejnopolitičnega izobraževanja je prepuščeno posameznim družbenopolitičnim organizacijam. Zaradi pomanjkanja

sredstev so programi okrnjeni, posameznih oblik je premalo, potrebe pa so precej večje. Ker pa je idejnopolitično izobraževanje sestavni del celotnega izobraževanja, le to ne more biti odvisno le od organizacijskih in finančnih možnosti posameznih družbenopolitičnih organizacij. Zato bi bilo potrebno zagotoviti stalna sredstva za izvajanje temeljnega programa idejnopolitičnega izobraževanja pri izobraževalni skupnosti. Občinski komite ZK je zato predlagal, da se v program za naslednje srednjeročno obdobje vključi financiranje za 400 ur posameznih oblik družbenopolitičnega izobraževanja.

ODPRTA STALNA RAZSTAVA

Ob dnevu republike so v prostorih osnovne šole Miroslav Sirca Petrovče odprli stalno razstavo, posvečeno dogodkom iz narodnoosvobodilne borbe. Razstavo je odprla Slava Mirnik, sestra Miroslava Sirca, po katerem je poimenovana osnovna šola. Tako je tudi osnovna šola v Petrovčah pridobila pomemben zgodovinski učni pripomoček naše polpreteklosti.

OBČINSKA RAZISKOVALNA SKUPNOST ŽALEC

objavlja javni razpis

MLADI RAZISKOVALEC

katerega namen je spodbuditi mlade k ustvarjanju inovacijskih dosežkov in k raziskovalnemu delu.

Na razpis se lahko prijavijo: — učenci vseh osnovnih šol občine Žalec — ostala mladina iz občine Žalec, ki obiskuje šole in fakultete kjerkoli v SFRJ.

Raziskovalna dela in inovacije lahko prijavijo posamezniki, skupine ali krožki.

Poročilo o raziskavi ali inovaciji mora biti tipkano, metooskopsko urejeno, z zapisom postopka, rezultati, diskusijo ali predstavitvijo izdelka.

Ocenjevali bomo pomembnost, koristnost in izvirnost prijavljenih nalog.

Rok za prijavo predlogov je **30. april 1986**, nagrade pa bodo podeljene ob dnevu mladih raziskovalcev.

Prijave pošljite na naslov: Skupne službe SIS, Občinska raziskovalna skupnost, Mladi raziskovalec, Pečnikovca 1, 63310 Žalec do 30. aprila 1986.

Na Občinski raziskovalni skupnosti Žalec lahko dobite tudi vse podrobne informacije.

SIP Šempeter

PROGRAM PRILAGAJAJO POTREBAM TRGA

Leto, ki se počasi izteka, je bilo tudi za SIP Šempeter obdobje preizkušnje, saj so se na tržišču spoprijemali s težjimi pogoji trženja kot v prejšnjem obdobju. Veliko so k temu pripomogle tudi sedanje visoke obrestne mere, ki bremenijo proizvodnjo. V SIP ugotavljajo, da obseg proizvodnje kmetijske mehanizacije že pokriva potrebe, zato z novimi notranjimi ukrepi iščejo pota, kako proizvodni program dopolniti z novimi izdelki, po katerih je na trgu povpraševanje.

Direktor DO SIP Šempeter dipl. ing. Rafko Končina nam je v razgovoru povedal, za kakšne notranje ukrepe so se odločili in jih že tudi izvajajo, da bi na domačem in zunanjem tržišču še izboljšali konkurenčnost in kvaliteto izdelkov.

Eden od novih ukrepov bo za 20 odstotkov zmanjšana proizvodnja kmetijske mehanizacije. Proizvodni program bo dopolnjen z novimi, ne povsem kmetijskimi izdelki, takšnimi, s katerimi se bo SIP prilagajal razmeram in zahtevam tržišča.

S tako oplenjenim proizvodnim programom SIP Šempeter vstopa v novo leto, za ka-

terega vedo, da ne bo lahko. Res pa je tudi, da je takšna usmeritev v SIP prisotna že dlje časa. SIP ima mlad in tehnološko sposoben kader, zato jim dopolnilni program ne bo delal večjih težav.

Med ostalimi ukrepi omenjajo zmanjševanje investicij pa tudi omejevanje novih zaposlitev. Odločno pa si bodo prizadevali dopolnilno izobraževati zaposlene delavce. Pri tem se ne bodo omejili zgolj na usposabljanje pri delu, marveč težjo k temu, da si bodo zaposleni pridobili višjo izobrazbo.

Iz izkušenj vedo, da uspeh v proizvodnji in plasmanu izdelkov ne temelji zgolj na novih objektih in strojih, marveč sta ob tem najpomembnejša človek in njegovo znanje. Tako bo v SIP že v naslednjih letih glede izobrazbe in s tem tehnološke usposobljenosti prišlo do korenitih premenov. Le tako bodo lahko zadržali in hkrati izboljšali kvaliteto in s tem konkurenčnost na domačem in zunanjih tržiščih.

Predsednik poslovnega organa AGROS Polde Rajh, ki se je ob koncu vključil v najin pogovor, je dejal, da sedanje tržne razmere narekujejo in

spodbujajo bitko za kar najboljšo kvaliteto izdelkov. Treba se je soočiti s tem, da bodo uspešni zgolj tisti, ki se bodo s svojo proizvodnjo prilagajali tržišču in ki bodo s kvaliteto izdelkov dosegali svetovno raven, s tem pa tudi konkurenčno sposobnost na domačem in inozemskem trgu. Menil je še, da naš jugoslovanski trg postaja v zaostrenih razmerah trženja vse bolj izbirčen, zato bodo uspešni le tisti, ki bodo ponudili večjo kakovost svojih izdelkov.

Med notranjimi ukrepi v SIP omenjajo še zmanjševanje vseh vrst zalog, rezervnih delov pa tudi gotovih izdelkov. Še naprej bodo varčevali pri stroških, bodisi pri dnevnih, pogonski energiji in drugod. Stalna skrb bodo tudi urejeni delovni odnosi, delovna discipline in kar najboljšo izkoriščanje delovnega časa.

S takšnim, tržnim razmeram prilagojenim proizvodnim programom, stopa SIP Šempeter v novo leto 1986.

Lojze Trstenjak

Z varčevanjem do večjih naložb

Po odhodu Ivanke Vrbičeve na drugo delovno dolžnost je njeno mesto v ekspozituri LB Splošne banke Celje v Žalcu prevzel Franc Tratar, ki je naše gore list, saj je doma iz Zabukovice.

S Francem Tratarjem smo se pred iztekom leta pogovarjali o njihovem poslovanju v tekočem letu in o nalogah v prihodnjem letu.

Ekspozitura LB-Splošne banke Celje v Žalcu ima na območju občine Žalec šest agencij. Njena osnovna naloga je zbiranje vseh vrst hranilnih vlog in nudenje ustreznih storitev. Živahno sodeluje z drobnim gospodarstvom (obrtjo) in zasebno kmetijsko dejavnostjo. Sodeluje z informiranjem porabnikov družbenih sredstev pri realizaciji njihovih programov.

Banka je tudi letošnje leto v dogovorjenih okvirih bančnega poslovanja podpirala drobno gospodarstvo in zasebno kmetijstvo v žalski občini. Vendar je bil bančni limit dokaj velika ovira, da se ekspozitura ni še močneje vključila v individualno kreditiranje posameznikov.

Splošna banka Celje kaže v prvih devetih mesecih delovanja ugodne poslovne rezultate. Naj omenimo, da je samo za izgradnjo celjske bolnišnice namenila 300 milijonov dinarjev, skoraj tolikšen znesek pa so predstavljale tudi znižane obresti kmetijstvu.

Banka bo imela v naslednjem srednjeročnem programu nedvomno še večjo vlogo pri razvijanju oziroma kreditiranju gospodarstva tudi v občini Žalec. Radi bi spet uveljavili načelo varnosti in rentabilnosti naložb. In pri tem

Franc Tratar

bo pomembno, da bo prišla bolj do izraza samoupravna organiziranost bančnega sistema in to pomeni, da bodo njene članice dobile večjo samostojnost odločanja.

Banka zato pričakuje sistemске zakonske predpise, ki bodo v naslednjem srednjeročnem obdobju še okrepili vlogo in funkcijo zbiranja dinarskih in deviznih sredstev (vlog). Naloga bankam narekujejo boljše opremljenost, med drugimi se bomo opremili z novimi terminali itd. Drobno gospodarstvo in zasebno kmetijstvo bosta še naprej imela vso podporo pri kreditiranju, uspešno pa bo ekspozitura sodelovala tudi na ostalih področjih.

Ob koncu želimo našim varčevalcem in poslovnim prijateljem uspešno novo leto 1986.

L. T.

Mik Prebold

LETOŠNJE NAČRTE ŽE PRESEGLI

Fizični in vrednostni obseg proizvodnje za letošnje leto so delavci MIK Prebold dosegli že v prejšnjem mesecu. Do konca leta bodo tako načrte precej presegli, kar je v sedanjih razmerah, ko kupna moč iz dneva v dan bolj pada, povečuje pa se tudi konkurenca, še toliko večji uspeh. Zaradi izpada nekaterih izdelkov na domačem tržišču so se bili prisiljeni usmeriti v izvoz. Tako so 37 odstotkov proizvodnje, vrednostno to predstavlja 15 odstotkov, načrt izvoza povečali za 60 odstotkov že v septembru. Del izvoznega izkupička predstavlja dodelavno delo, na Zahodno Nemško tržišče pa so podprli tudi izdelki ženskih kril in hlač.

Zaradi vse hujše konkurence na domačem tržišču in padanja kupne moči si bodo tudi v naslednjem letu prizadevali čimveč prodati na tujih tržiščih. Po podatkih za devet mesecev letošnjega leta predstavljajo obresti. Več kot v preteklem letu so lahko zaradi ugodnih rezultatov namenili za sklade in osebne dohodke, ki so v preteklih letih bili precej nizki.

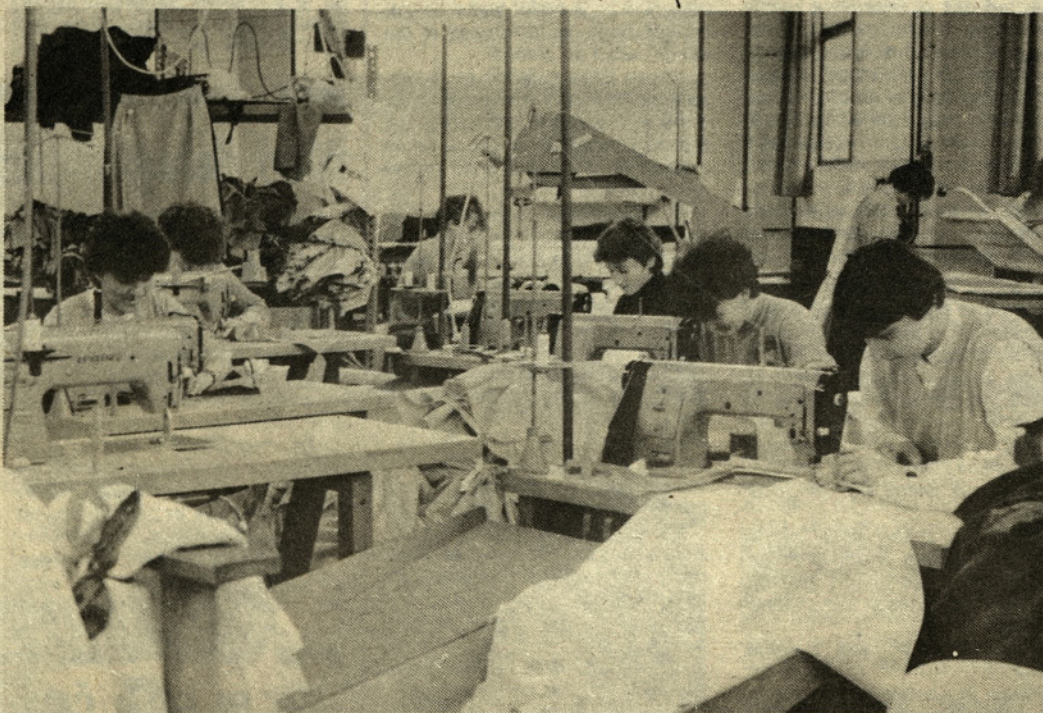
Seveda pa bi lahko zabeležili še boljše rezultate, če ne bi nenormalno rastle cene materialov in če trgovine ne bi zavlačevale s plačilom, ki je največkrat realizirano po treh mesecih. O obrestih

trgovine nočejo niti slišati. »Zaradi vsega tega se bomo morali tako kot v letošnjem letu opreti se na lastne sile z več in boljšim de-

lom ob uveljavljenem ugledu naših izdelkov in upramo, da bomo nadaljevali s takšnimi rezultati gospodarjenja, kot smo jih dosegli v

letošnjem letu,« nam je povedal direktor delovne organizacije MIK Prebold Stanko Skok.

ik, foto: L. K.

Posnetek s proizvodnje ženskih hlač in kril

Večino proizvodnje na tuja tržišča

Delavci Keramične industrije bodo v letošnjem letu zabeležili najugodnejše in najboljše rezultate, kar je najlepši prispevek k praznovanju 170-letnice njihove proizvodnje. Posamezni kazalci poslovanja za devet mesecev kažejo, da so v primerjavi z enakim obdobjem preteklega leta, rezultati podvojeni in da zalog gotovih izdelkov nimajo. Predvsem pa so dosegli vzpodbudne rezultate pri prodaji na tržiščih Velike Britanije, Zahodne Nemčije in Sovjetske zveze. Samo v novembru so 70 odstotkov proizvodnje izvozili, prav toliko načrtujejo tudi v decembru. Ker pa je na tujih tržiščih največ zanimanja za poslikano keramiko, ki je za delavce Keramične industrije Liboje tudi dohodkovno uspešnejša, tako dosegajo vrednostno ugodne rezultate, saj so cene višje kot na domačem trgu. Prav zaradi izvoznih potreb delavci ne poznajo počitka, delali so namreč tudi med prazniki. Predvidevajo da bodo do konca leta na tujih tržiščih iztržili za 800 milijonov din, kar polovico pa na konvertibilnem tržišču. Na osnovi doseženih rezultatov so povečali tudi osebne dohodke, povprečni OD za mesec september je bil 50.000 din, do konca leta pa jih bodo še povečali.

Zaradi izgradnje nove peči za proizvodnjo keramike potrebne količine izdelkov ne bodo mogli narediti, zato bodo morali razpoložljive kapacitete kar najbolj izkoristiti, da bodo lahko zadostili zahtevam tujih in domačih tržišč. Tako tudi naslednje leto delavci Keramične industrije Liboje ne bodo poznali počitka.

Na posnetku del novega programa razstavljenega v lepo urejenem razstavnem salonu tovarne

NAGRADA ŽALSKI KNJIGARNI

Ob letošnjem knjižnem sejmu v Ljubljani je knjigotržko nagrado, poimenovano po Lavoslavju Schwentnerju, prejela tudi knjigarna Mladinske knjige v Žalcu.

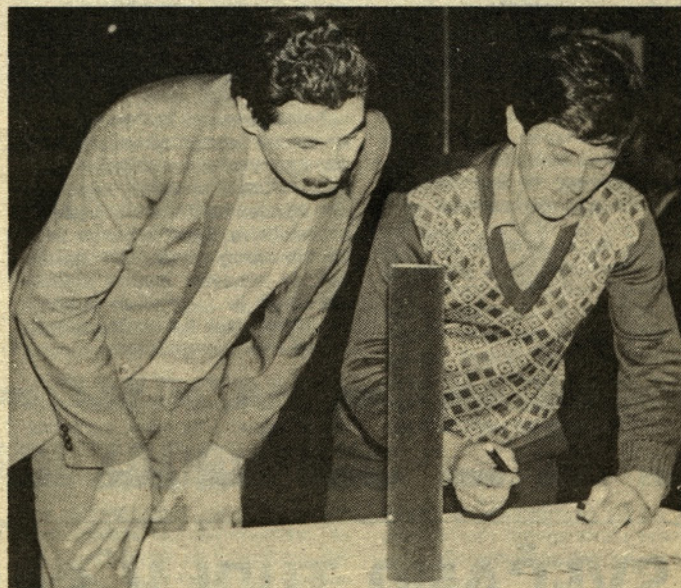
Nagrada je poimenovana po Lavoslavju Schwentnerju, rojaku z Vrnskega, kjer še danes živi njegova rodbina. Njegovo delo zavzema v slovenski literaturi pomembno mesto. Bil je ljubljanski

knjigarnar in založnik slovenske moderne, sopotnik moderne, strokovne in druge domače literature, muzikalij in del likovnih umetnikov. Bil je pošten in zaveden Slovenec. Njegovo delo sega v obdobje med 1898 in 1938, izdajal pa je tudi dela Ivana Cankarja, saj je bil tudi njegov prijatelj, o čemer smo v našem časopisu že pisali.

Ponosni smo lahko, da je naša knjigarna prejela tako visoko priznanje, poimenovano prav po našem rojaku, hkrati pa smo prepričani, da bo to tudi spodbuda za vnaprej, da bodo »dekleta« v njej posvečala še večjo pozornost knjigam in priložnostnim razstavam. Čestitkam k nagradi se pridružujemo tudi mi.

F. Ježovnik

Po uspešnem sodelovanju pobratenje

Simon Zajc in Dragan Milić sta v imenu sindikalnih organizacij podpisala svečano listino sodelovanja.

Sredi decembra je 35 članska delegacija Veleblagovnice Živica promet vrnila obisk delavcem žalske Name, ki so se pri njih mudili v oktobru. Sicer pa delavci in vodstvo veleblagovnic uspešno sodelujejo že štiri leta. Vsa ta leta delovna organizacija Živica promet dobavlja premog iz rudnika Konjuh v občini Živinica. Stekli pa so že razgovori o tesnejšem sodelovanju med občinama med drugim je predvideno, da naj bi v

občini Živinica postavili obrat konfekcije. Večina moških je namreč zaposlenih v rudniku, večina ženske delovne sile pa je brezposelne.

Poleg poslovnega sodelovanja so delavci žalske Name in Veleblagovnice Živinica promet navezali prijateljske stike, ob bivanju na domovih gostiteljev pa so se spoznali še pobilže.

L. K.

Končuje se turistična sezona

Obisk turistov je bil letos, kot vse kaže, precejšen. Prišli so zato, ker je naša dežela lepa, turistična ponudba zanimiva in ker so naše cene, v primerjavi z drugimi, še vedno ugodne.

Lepo je, če turisti odhajajo od nas zadovoljni s spoznanjem, da se je izplačalo priti k nam, ker so ljudje tukaj prijazni in gostoljubni, postrežba dobra. Vsi, ki delajo v turizmu, gostinstvu, trgovini, prometu in zvezah, v bankah in na mejnih prehodih, v storitvenih dejavnostih in drugod so bili v času turistične sezone še posebno obremenjeni. Slovenija mora postati turistična dežela. Vse pogoje ima!

Turizem je nenehno delovanje, je skupna skrb vseh nas za deželo, v kateri živimo, skrb za ohranjanje njenih naravnih lepote in

zgodovinskih spomenikov, je skrb za prijetno podobo naših naselij in lokalov, za dobre ceste in urejene poti. Turizem je iznajdljivost, odprtost za želje drugih. Je pa tudi prijaznost pri ravnanju z gosti, pripravljenost prisluhniti njihovim željam, še več, je sposobnost uganiti njihove želje. Turizem je neprijetnost, je droben nasmešek in prijazno opravičilo. Je zavest, da imamo pred seboj goste, ki bodo mnenje o nas poneli v svet. Naš osebni prispevek je v turizmu nepogrešljiv. Pa ne le do tujega gosta, marveč tudi do domačega, kajti vse, kar turizem ustvarja, je za nas in v našo korist.

In končno: dober glas je najcenejša propaganda naše turistične ponudbe na tujem.

Srečo Meh

PO POTEH NOB V SAVINJSKI DOLINI

EVTANAZIJA V NOVEM CELJU

Smo na pragu leta 1986, v katerem se bomo spomnili 45-letnice vstaje, hkrati pa je to tudi leto, v katerem je bil izvršen eden najhujših okupatorjevih zločinov na naših tleh. Takrat so namreč Nemci izvedli tajni morilski program nacionalističnih rasnih fanatikov, imenovan evtanazija, tudi pri nas.

Knjiga Gradivo o slovenski partizanski saniteti navaja, da je bil eden redkih zdravnikov, ki so se pridružili okupatorju, tudi dr. Al-

fred Fischer, šef umobolnice v Novem Celju in župan v času okupacije v Grižah pri Celju. Po rodu je bil iz Žalca, član kulturne bunde in NSDAP. Bil je tudi član komisije za odgon in usmritev okoli 370 umobolnih v Novem Celju, 92 hiralcev iz Vojnika in 20 hiralcev iz Medloga pri Celju. Vsi odgnani so bili konec junija 1941 umorjeni v Hartheimu pri Linzu.

Dane Debič v knjigi Vrbje navaja, da je bilo osem starčkov iz hiralnice »usmiljenih bratov« v Vrb-

ju, odpeljanih v Avstrijo, med katerimi je bil tudi osemdesetletni cerkovnik Jožek, ki je dolga leta služil žalski cerkvi, usoda vseh pa se je po vsej verjetnosti končala z evtanazijo.

Domneva se, da okupator ni odpeljal zgolj bolnih in onemoglih iz bolnišnice Novo Celje in iz »hiralnic«, temveč da je iskal neozdravljivo bolne in »rasno nečiste« tudi po domovih. Na osnovi pričevanj pa bi bilo treba dokazati zbrati in dokončno osvetliti ta gnusen zločin nad onemoglih in bolnimi tudi za Novo Celje.

Letos poleti so Naši razgledi objavili sestavek Škoda zanjo-proč z njo, to je podrobno o tajnem morilskem programu, imenovanem evtanazija, ki ga je predstavila tudi avstrijska televizija v dokumentarni oddaji, vendar noben ne omejuje evtanazije na Spodnjem Štajerskem, kot so Nemci imenovali ta del Slovenije.

V članku je navedeno, da je vsako drugo umiranje proti Staligradu majhno. In kakšno je bilo to majhno umiranje?

Citat: »Majhno umiranje — uradna statistika: do 1. septembra 1941 je bilo definciranih 70.723 oseb. Imenovalo se je tudi evtanazija, po nemško olajšanje, lepša smrt, tudi smrt iz usmiljenja ali v nacionalističnem prevodu — uničenje nevrednega življenja.«

Sorodniki bolnikov iz Novega Celja navajajo, da so dobili osmrtnice o umrlih sorodnikih od nekod iz okolice Linza. Domneva se, da prav iz grada Hartheim pri

Linzu, ki ga je pokazala avstrijska televizija, grad s plinskimi celicami kot kopalnicami, s krematorijem, iz katerega se je po okolici čutil duh po zažganem mesu.

Že Hitler je v knjigi Mein Kampf zahteval humanost narave, ki uničuje šibko, da bi močnemu podarila prostor. Pravnik Alfred Binding in psihiater Alfred Hoche sta razmišljala o dopustnosti uničenja življenja nevrednega življenja ter bolne in pohabljenega že označila kot balastne eksistence, stranske ljudi, defektne ljudi, prazne človeške tulce in duševno mrtve. O evtanaziji sta razmišljala kot o smrti iz usmiljenja za že tako in tako smrti zapisane in neozdravljivo duševno bolne.

Stališč o evtanaziji je precej omenjeno še Hitlerjevo pooblastilo o evtanaziji, ki govori tudi o kritični oceni vsakega posameznika, vendar se tega ni nihče držal. Kar najbolj kritična ocena vsakega posameznika je vodila v to, da so bolnike odpeljali iz bolnišnic in drugih ustanov in jih takorekoč brez izbire »defincirali«, se pravi usmrtili s plinom in sežgali. Tako defincirani so bili tudi starčki in bolniki iz Novega Celja, Vojnika, Medloga, Vrbja. Kdor je veljal za neoblogjenega, je moral umreti.

Prav bi bilo, da se zločin nad bolnimi in onemoglih iz Novega Celja razišče, v spomin nanje pa bi v Novem Celju lahko odkrili tudi spominsko ploščo.

F. Ježovnik

Zgodba o žitu

Pod lipo sredi razrušene vasi so se zbrali možje, žene, otroci, ki so se po osvoboditvi vrnili na domačo grudo.

Marko, mož, srednjih let, je stopil na kamen in dejal: »Tovariši, po neizmernem trpljenju v zadnjih štirih letih smo se vrnili na domača tla, da začnemo novo, srečnejše življenje. Po naših poljih se je razbohotil plevel, hiše so požgane in razrušene, živina odgnana, orodje uničeno, pred vrati pa je zima. Napeti moramo vse sile, da že jeseni obdelamo čim več polja.«

»Kako boš delal, ko nimaš ne pluga, ne konja, ne semena?« je dejala Treza, priletna žena.

Marku so se zaiskrile oči. Ne da bi čakal, da Treza konča, je nadaljeval: »Storiti moramo, kar je v naši moči. Zavedati pa se moramo, da nismo sami. Pomagali nam bodo vsi: oblast, vojska, možje, žene in mladina. Od okrajnega ljudskega odbora smo dobili sporočilo, da je za našo vas pri-

pravljeno potrebno seme. Za oranje pa nam bodo v nekaj dneh poslali traktorje.«

Navdušeno odobravanje je zaglušilo Markove besede. Ženice okrog Treze pa so staknile glave: »Za pet ran, traktor! Kaj pa je to? Vedno smo orali s konji, voli in kravami. Nak, ne bo raslo, prav gotovo ne!«

Ko se je navdušenje poleglo, so se dogovorili, kako si bodo razdelili delo, da pojde čim urneje od rok.

Minilo je nekaj dni. Vse pripravne so bile vestno opravljene. Nekega jutra so v vas pripeljali traktorji. Obrabi mladih, zagorelih upjalcev so žareli od sreče in dovoljstva. Staro in mlado se je zgrnilo okrog strojev, jih ogledovalo in otipavalo hladno kovino. Marko jih je razvrstil in traktorji so zdrveli dalje ter ob koncu vasi krenili vsak v svojo smer.

Prvi je začel orati tik za vasjo. Ta je imel največ gledalcev. Voznik je zapeljal na njivo, ogromna

železna roka je zasadila v zemljo štiri pluge hkrati, motor je močnejše zabrel in dehteče brazde so se pričele valiti izpod lesketa-jočega se železa. Medtem ko bi orač šele pregledal konje, je bil traktor že na drugem koncu njive, se hitro obrnil in se začel vračati. Ko je bila njiva zorana, je šel na drugo, ha tretjo... Ljudje pa so strmeli. Majali so z glavami in se čudili nenavadnemu stroju.

V sveže brazde so se spustile pastirice in stikale za črvi. Ropot motorjev jih je plašil. Iz sosednjih vasi so pripeljali brane in žito, ki so ga dobili v okraju. Možje so nasuli zlatega zrnja v pletarje, si jih oprtali in stopili na njivo. Ponočno so korakali, široko zamahovali in sajali zlato zrnje. Z branami so ga nato zakrili kot dragoceno.

Zvečer je preko polja zaorila prešerna pesem zadovoljnih delovnih ljudi, ki so prvič v življenju občutili moč stroja in silo skupnega dela.

Setev, kaljenje, rast, zorenje, žetev...

Klasje je postalo težko in je jelo povešati glave. V večšim očesom je pregledoval Marko zoreče

žito. Nežno je božal težko klasje, izluščil zrnje, ga pregriznil in zaključil: »Žeti bo treba!«

Vesela pesem žanjic se je mešala z jutranjim žvrgoljenjem ptic. S polja je vstajala lahna meglica, v svitu vzhajajočega sonca so se zableščali nabrušeni srpi, začela se je žetev.

Po kolovozu je prišvedrala Treza. »Dobro srečo!« »Dobro srečo, Treza! Pa je zraslo!« »Zraslo, zraslo. Dovolj ga bo za vse!« »Drugo leto bomo tudi žele s stroji, me pa bomo rajale okoli njih.«

Daleč, daleč je ta čas, pa ne tako daleč, da se ne bi spomnili Titovih besed: »Brez števila nalog je okrog nas, sto in sto nalog moramo še rešiti. To ni stvar recimo samo nekega odbora, marveč je stvar nas vseh...«

Da, to so bili časi, ko smo složno peli: »Svoboda res je zlata, svoboda nam je vse, zanjo, če bo treba, vsakdo naj umre. Čez gore, čez polja, po svetu naj do- ni...«

Ne, zgodba ni bela rokavica, to pa ne, zgodba je čista resnica!

Drago Kumer

Poiskati bo treba druge oblike

Nedavno so imeli člani krajevne organizacije ZRB NOV Griže volilno konferenco, na kateri so spregovorili o delu v preteklih obdobjih, o letih obnove in prvih petletkah pa tudi o sedanjem težkem gospodarskem položaju. Poudarjeno je bilo, da nam vsem skupaj manjka delovni polet pa tudi čut odgovornosti. Konferenca je izvenela tudi v oceni dela in življenja v krajevni skupnosti, v katere akcije se aktivno vključujejo tudi člani ZRB.

Izpostavljen je bil uspeh društva upokoencev pri zbiranju sredstev za posodobitev bolnišnice v Celju, katerega članstvo je zbralo 420 tisočakov. Za izgradnjo mrliške veže so krajanji in zasebni obrtniki prispevali 2.972.370 dinarjev, le pri lesu so bili slabši rezultati, saj ga je zbrana le za dobrih stodevetnajst tisočakov. Krajevna skupnost je z lastnimi sredstvi uredila tudi novo cesto.

Na konferenci je bilo izpostavljeno vprašanje nadaljnjih oblik gojenja tradicij NOB, saj dosedanje za mlade niso več tako zanimive. Predlagano je bilo, da bi posamezne točke, znane iz časov NOB, prevzeli v varstvo in vzdrževanje mladi iz osnovnih šol, ki bi se tako na kraju samem seznanjali z našo polpreteklo zgodovino.

V razpravi je bilo poudarjeno, da je v krajevni skupnosti Griže nujna uvedba samoprispevka, saj je dosedani način zbiranja sred-

stev za razne akcije postal nesprejemljiv, kljub temu da ljudje, zasebni obrtniki in organizacije združena dela vselej radi prispejajo na pomoč. Pa tudi sicer je blagajna krajevne skupnosti bolj ali manj vselej prazna in ni denarja niti za zelo pomembne akcije. Trenutno se v prvi vrsti bojijo zime in snega, saj redno plujevanje cest zahteva precejšnja sredstva, blagajna krajevne skupnosti pa je prazna.

Breda Veligošek iz osnovne šole Nade Cilenšek je navzoče seznanila z gojenjem tradicij NOB na osnovni šoli, ki je zelo razvito. Mladi poleg organiziranja raznih proslav skrbijo tudi za partizanske grobove, obiskujejo kraj, kjer je padla Nada Cilenšek in po kateri se njihova šola tudi imenuje, sodelujejo tudi na številnih pohodih in drugod.

Volilna konferenca je v glavnem obravnavala probleme krajevne skupnosti, kar je razumljivo, saj so člani te organizacije še vedno med prvimi, ki aktivno delujejo na različnih področjih delovanja krajevne skupnosti in brez njihove aktivne vloge ne bi bili doseženi takšni rezultati kakršni so bili v preteklem letu.

Za predsednika organizacije je bil ponovno izvoljen Ludvik Kukovec. Nerazumljivo je le to, da se navzoči niso zahvalili za dolgoletno delo tajnika in blagajnika, ki sta svoji mesti v organizaciji prepustila drugim.

F. Ježovnik

Med delegati tudi Savinjšani

Da so bili Savinjšani v času narodno osvobodilne borbe tudi kot delegati na kongresih in zasedanjih dokazujejo tudi podatki v knjigi Rista Miličevića Dani nezaborava, to je kronike drugega kongresa USAOJ-a. Albin Vipotnik je bil izvoljen za delegata na kočevskem zboru, kjer je bil izvoljen tudi za člana delegacije za II. zasedanje AVNOJ-a v Jajcu, a se neobnega teh zasedanj ni mogel udeležiti, saj je bila Sava premočno zastražena in tako ni mogel preko na Dolenjsko.

Med udeleženci II. kongresa USAOJ pa je bila tudi Maca Holobar, rojena 27. januarja 1927 v

Celju, kmetica in sekretarka bataljonskega komiteja SKOJ, delegat mladinske brigade Brača Radič (1. brigada, 32. divizije). Ti podatki potrjujejo, da je bila na kongresu Marija Gothe, rojena Holobar iz Liboje, v KO ZRB Liboje je tajnica organizacije. Leta 1941 je bila s starši izseljena na Hrvaško, kjer se je priključila hrvaškim partizanom, starša pa sta umrla v zloglasnem taborišču Jasenovac. Torej je bila naša rojakinja ena od osemstolnih delegatov, ki so prisluhnili besedam tovariša Tita v razrušenem Drvarju med 2. in 5. majem 1944.

F. J.

»DA BI BILO ČIM MANJ NESREČ«

Cvetka Veber

Ker gre za precej nenavadno željo ob novem letu, naj takoj pojasnim, da si čim manj dela želi Cvetka Veber, miličnica žalske postaje milice. Tudi sam sem bil presenečen nad jednatim odgovorom naše sogovornice, ko sem ji zastavil vprašanje, kaj si želi v letu 1986 in kakšno je bilo zanjo leto 1985. »Letošnje leto je bilo črno, saj se je povečalo število prometnih nesreč, precej več pa je bilo tudi mrtvih. Res je, da so prometne razmere na naših cestah zelo slabe, vendar bi bilo, seveda če bi vozniki upoštevali prometne predpise, tudi manj nesreč in žrtev. Čeprav smo vsak dan na cesti in opravljamo preventivne ukrepe, pa vse to nič ne zaleže, nekaterim niti kaznovanje ne pride do živga. Kultura naših voznikov je torej na precej nizki ravni. Ne veste, kaj vse doživimo v raznih akcijah, kako se vozniki trudijo, da bi opravičili napako pri vožnji ali na avtomobilu. Tedaj ko jih ustavimo, obljubijo vse, potem pa nadaljujejo po starem. Večina voznikov ima korekten odnos do miličnikov pa tudi do miličnic. Jaz ne čutim nobene razlike, seveda pa je moj odnos odvisen tudi od odnosa voznika do mene. Ne morem na razumeti tistih voznikov,

ki iščejo vsemogoče izgovore za storjene prekrške, ob tem pa nočejo razumeti, da je naš namen zagotoviti njim in ostalim udeležencem v prometu varno vožnjo. Precej neprijetno so tudi intervencije zaradi družinskih preprirov, saj nam potem občani največkrat očitajo, da se vmešavamo v njihove osebne zadeve. Teh primerov ni malo, še huje pa je, če se to dogaja v blokih in v poznih nočnih urah. Potem seveda moramo posredovati zaradi kačenja nočnega miru. Torej vidite, vedno moramo posredovati, ukrepati pa s kaznjivo ali z besedo. Osebnost se raje poslužujem lepe besede, ki tudi večkrat več zaleže kot kazni. Negovati moramo tovariške in humane odnose,« je dejala Cvetka Veber in dodala, da si v letu 1986 poleg že omenjenega želi vsaj takšno leto kot je bilo letošnje.

Sicer pa je Cvetka Veber pred šestimi leti prišla v Zalec, v prostem času najraje bere, včasih pa zaide tudi v kino ali gledališče. Najraje pa se ukvarja s športom, pri srcu ji je še zlasti rokomet. Igrala je tudi v ekipi Andraža. Če le ima čas, pa gre rada v svoj rodni Ormož.

FOTO: L. KORBER

SVEČANO TUDI V SALZBURGU

Praznik republike in 40-letnico osvoboditve so svečano proslavili tudi člani ŠKD Oton Župančič v Salzburgu. Prisotne je najprej pozdravil predsednik Jure Nežmah, nato pa je zbranim v imenu pokrovitelja spregovorila Pavlina Glušič, sekretarka Občinske konference SZDL, zanjo pa še generalni konzul Tomo Zeljuga. Tudi tokrat so pripravili lep kulturni program učenci dopolnilnega pouka slovenščine v

Salzburgu pod vodstvom prizadene tovarišice Majde Deisl. V programu pa so letos sodelovali tudi učenci dopolnilne jugoslovanske šole. Po svečanosti so člani kluba pripravili srečanje s sredškolcem, za zabavo pa je poskrbel ansambel Savinjski kvintet iz Šempetra. S svojim igranjem so naše delavce, začasno zaposlene v tujini, in številne domačine tako navdušili, da so jih ponovno povabili v Salzburg. Delegacija

naše občine je imela s člani upravnega odbora kluba pogovore o delu in problemih, ki jih tajejo. Trenutno je njihov največji problem prostor za klubsko dejavnost, kajti odkar se je Ljubljanska banka preselila v druge prostore, je klub ostal brez preprobnih prostorov. Ker pa je najemnina precej velika, si zaradi pomanjkanja sredstev za svojo dejavnost ne morejo najeti novih prostorov.

PLANINSTVO MNOŽIČNA DEJAVNOST

V obdobju, ko primanjkuje sredstev na vseh področjih, ne moremo mimo tega, da imamo v telesni kulturi, ki obsega: hojo, tek, plavanje, kolesarjenje, smučanje, streljanje, osnovne gimnastike in igre z žogo. Nerazumljiv je srednjeročni načrt Telesno-kulturne skupnosti, ki na področju množičnosti, rekreacije predvideva letno enaka sredstva kot za tekmovalni šport, ki pa ni zajet v telesno-kulturni minimum, namenjena pa mu je tretjina več sredstev.

Da je planinstvo množično dokazujejo podatki, da je bilo vanj v letu 1984 vključeno 9,53 odstotka vseh prebivalcev občine in smo na dvanajstem mestu v Sloveniji. 3.470 planincev je porazdeljeno po društvih: Dobrovlje-Bra-slovce 149, Polzela 193, Preboled 657, Šempeter 348, Tabor 120, Vransko 40, Zabukovica 1591 in Zalec 372.

Pri PĐ Zabukovica je že vsaj delno uresničeno načelo planinske zveze Slovenije, da naj se planinstvo razvija po sekcijah. Društvo ima svoje sekcije v keramični industriji Liboje, v Juteksu Minervi, Sigmi ter na osnovni šoli Nade Cilenšek. Tesno sodeluje s planinsko sekcijo Kovinotehne v Celju, snuje pa tudi sekcije po krajevnih skupnostih Liboje in Sešče.

Vsa ta društva so v okviru občine združena v koordinacijski odbor, ki povezuje delo društev, pripravlja skupne akcije, usklajuje koledar prireditvev, dogovarja dodeljevanja sredstev ipd. Ravno na tem področju pa čaka planince še veliko dela. Še bolj se bodo morali povezati, načrtovati skupne akcije, še veliko dela pa jih čaka pri izdaji vodnika Po Savinjski planinski poti.

F. Ježovnik

Ansambel Savinjski kvintet med nastopom v Salzburgu

Družbeni svet podprl program sanacije mlekarne

Kolektiv Mlekarne sam ne bo zmogel težkega bremena

Ker kolektiv regijske mlekarne v Arji vasi sam ne bo zmogel težkega bremena sanacije v tej težki gospodarski situaciji je občinska skupščina ob uvedbi družbenega varstva predlagala ustanovitev družbenega sveta. V ta organ so svoje predstavnike izvolile vse zainteresirane občine, ki so odvisne od preskrbe iz te mlekarne.

Tako se je v začetku decembra na prvi seji sestel družbeni svet, ki je po izvolitvi vodstva obravnaval trenutne razmere in po daljši in temeljiti razpravi podprl sanacijski program za leto 1986.

Predsednik družbenega sveta je postal Franc Martinc, sekretar splošnega združenja za kmetijstvo in živilsko industrijo pri Gospodarski zbornici Slovenije, njegov namestnik Jože Brežnik, član KPO SOZD Hmezad in sekretar Alojz Kampuš, član začasnega KPO Mlekarne. Ne samo po udeležbi, ampak tudi po razpravi lahko ocenimo, da se člani družbenega sveta zavedajo odgovornosti sicer zahtevne naloge, enotni pa so si bili, da je Mlekarni potrebna najširša in takojšnja družbena pomoč. Sicer pa je član družbenega sveta o razmerah po uvedbi družbenega varstva seznanil predsednik začasnega KPO Andrej Čulk. »Najprej smo se lotili tistih ukrepov, za katere

smo menili, da jih lahko sami in tudi najhitreje izpeljemo. Tu gre predvsem za zaostritev proizvodne in tehnološke discipline, povečanje prodaje, izboljšanje organizacije dela in usposobitev linije za proizvodnjo sirov. Sedaj že lahko ocenim, da smo te naloge v celoti uresničili, kajti kolektiv se je takoj z vso zavzetostjo in resnostjo lotil zastavljenih nalog, prodajo smo tako povečali, da nam že primanjkuje mleka, začeli smo s proizvodnjo prvega savinjskega sira, imenovanega edamec, kar vse se odraža tudi v rezultatih za mesec oktober. In ker bomo ta trend nadaljevali do konca leta, bomo sami že precej prispevali k zmanjšanju izgube.»

Člani družbenega sveta so kolektivu in vodstvu izrekli priznanje za dosežene prve rezultate in podčrtali, da bo kolektiv tudi v prihodnje moral nositi pomemben delež pri sanaciji.

Sanacijski program za leto 1986 pa že zajema vsebinsko in dolgoročno usmeritev Mlekarne, predvsem pa odpravo vzrokov, ki so doslej povzročali izgubo. Gre torej za naloge, ki jih bo moral opraviti kolektiv Mlekarne, pomemben delež pa bo moral prispevati družbeni svet oziroma odgovorni dejavniki v občinah, regiji in seveda tudi republikli. Že

Prvi savinjski sir edamec že na trgu

doslej je veliko razumevanja pokazala Ljubljanska banka, prav pa bi bilo, da bi se vključile tudi druge banke. Zagotavljanje obratnih sredstev, predvsem pa pokritje izgube, je temeljnega pomena za sanacijo, ki bo uspešna le, če bo hitra in učinkovita. Koliko časa bo mlekarne še poslovala z izgubo, je odvisno prav od sanacije v letošnjem letu, saj vsako prelagnje in zavlačevanje pomeni stop-

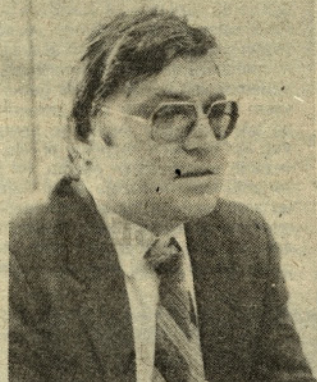
njevanje izgube zaradi visokih obresti, je poudaril Andrej Čulk.

Sicer pa v letu 1986 načrtujejo odkup 51.300 litrov mleka, kar bo predstavljalo 8,5-odstotno povečanje in bo večje od slovenskega poprečja. To pa pomeni, da bodo dnevno predelali 142 tisoč litrov mleka in da bo zmogljivost v eni izmeni že skoraj dosežena. Z vključitvijo druge in po potrebi tudi tretje izmene bi lahko predelali vse viške v Sloveniji. Poleg večje proizvodnje mleka bodo posebno skrb namenili tudi kakovosti mleka.

Proizvodni program bodo v Hmezadovi mlekarni naslednje leto razširili, obstoječega pa povečali. Pravkar je stekla proizvodnja prvega savinjskega sira edamec, ki ga je tržišče dobro sprejelo, načrtujejo pa še proizvodnjo kajžarskega sira in polmastne skute.

Sirov namreč na tržišču primanjkuje, povečali pa bodo tudi proizvodnjo sadnih jogurtov, skute in masla. Na proizvodni programi bodo vplivale tudi cene, saj je razumljivo, da se bo moral tudi kolektiv Mlekarne obnašati skladno z ekonomskimi zakonitostmi. Z načrtovano strukturo proizvodnje za naslednje leto bodo 59 odstotkov mleka predelali v mlečne izdelke, za polovico manj pa načrtujejo pasteriziranega in posnete-

OBRESTI SO NAJVEČJE BREME

Andrej Čulk

»Za letošnje leto je bila načrtovana izguba v višini 920 milijonov din, v ukrepi, ki smo jih sprejeli in jih tudi dosledno uresničujemo, pa bomo izgubo zmanjšali na 850 milijonov din. Kar 68 odstotkov izgube predstavljajo obresti, 12 odstotkov tečajne razlike in pet odstotkov investicije iz obratnih sredstev. Prav zaradi tega moramo izgubo pokriti v začetku naslednjega leta, vsakršno prelagnje ali odlaganje pomeni vrtooglavo večanje izgube. Kolektiv mlekarne je z veliko

pripravljenostjo in resnostjo sprejel ukrepe po uvedbi družbenega varstva in jih tudi izvaja. V zadnjih treh mesecih smo proizvodnjo in prodajo povečali za 35 odstotkov, v primerjavi s septembrom pa smo v oktobru prodajo povečali vrednostno za 28 odstotkov, po prodoru na ljubljansko tržišče imamo premalo mleka, zato ni bojzani, da bi več pridelanega mleka ne mogli predelati in prodati. Naše kapacitete so takšne, da v Sloveniji lahko predelamo vse viške mleka. Sedaj, ko je stekla proizvodnja sira, nam mleka primanjkuje. Zato bo ena izmed pomembnih nalog prihodnje, večja proizvodnja mleka, širitev proizvodnega programa, še zlasti tistega, ki bo tudi dohodkovno zanimivejši. Tudi pri mleku pripravljamo nekatere novosti. Pogoj za uspešno sanacijo Mlekarne, ki jo brez širše družbene pomoči ne bo zmogel sam kolektiv, pa je pokritje izgube do zaključnega računa in zagotovitev ugodnih dolgoročnih virov za obratna sredstva. Prav za to pričakujemo od družbenega sveta oz. preko njega tudi najširšo družbeno pomoč pri sanaciji mlekarne.»

Družbeni svet Mlekarne med svojo prvo sejo

Hmezad — Merx

Dobro zastavljeno sodelovanje

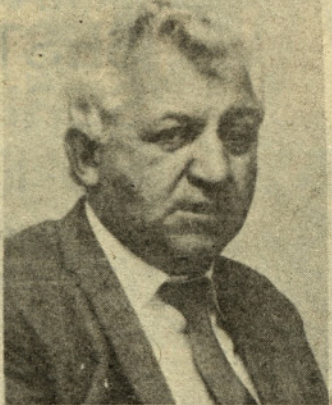
»V enem samem letu je planska poslovna skupnost Hmezad — Merx uspešno opravila delo pri razreševanju stičnih točk za tesnejše medsebojno sodelovanje,« nam je v razgovoru dejal predsednik poslovnega organa SOZD Hmezad mag. Vlado Gorišek.

»Kdaj ste ustanovili plansko poslovno skupnost in kakšen je bil osnovni namen ustanovitve?«

»Planska poslovna skupnost SOZD-a Hmezad in Merx-a deluje eno leto. Takrat smo podpisali sporazum z usmeritvami, s katerimi smo začrtali temelje tesnejšega sodelovanja in povezovanja med obema sozdoma. Naša želja je bila, da bi kar najhitreje odpravili morebitna nesoglasja, ki so se občasno pojavljala, in začeli resnično tvorno sodelovati na vseh področjih, ki nas vežejo. Ugotavljamo, da je bilo naše delo dobro zastavljeno in se v tem razmeroma kratkem času že kažejo uspehi skupnega dela.«

»Kateri so problemi in naloge, ki jih povežani laže razrešujete in uresničujete sedaj, ko ste povezani v planski poslovni skupnosti?«

»SOZD Hmezad je bolj usmerjen oziroma ima kmetijsko proizvodno-predelovalni značaj: od prireje mesa, reprodukcije mleka, proizvodnje brojlerjev, proizvodnje hmelja in drugih vrst. SOZD Merx pa ima v pretežni meri trgovski značaj, torej ima v rokah področje blagovnih tokov. Stičnih

Vlado Gorišek

točk je veliko, zato potekajo med sozdoma živahni blagovni tokovi in le-te bomo krepili in razvijali, kajti le tako se bosta sestavljena organizaciji združenega dela med sabo dopolnjevali.

Naši finančni posli se odvijajo v solidnem sodelovanju med bankami in ostalimi dejavniki. To sodelovanje se kaže tudi v poenotenih stališčih glede raznih nastopov izven bank in skladov. Dogovorjeni smo tudi za poenotena stališča naših delegatov, kar pomeni, da velikokrat enotni uveljavljamo naše interese.

»Dober začetek delovanja poslovne skupnosti sozdov Hmezad in Merx nedvomno ustvarja trdne temelje za nadaljnje delo. Kakšni so vaši načrti?«

»Želimo si še tesnejše sodelovanje na področju urejanja zemljišč. V tej smeri Hmezadov inženiring že sodeluje z Merxom. Domenjeni smo tudi, da bomo v bodoče še bolj enotno nastopali v drugih predelih Jugoslavije pa tudi na zunanjih tržiščih. Tu gre za interese skupne firme s poenotenim informatiko, računalništvom itd. Tako zastavljeno delovanje je učinkovitejše pa tudi cenejše.

Vsekakor bomo poslovali tako, da v celjski regiji pa tudi na širšem prostoru ne bo vzrokov za zaposlovanje kakšne druge organizacije, ker zanjo ne bo potrebe.

Hmezad in Merx sta sozda, ki po svoji organiziranosti, razvitosti proizvodnje pa tudi po finančni moči izdatno presegata regijske pa tudi republiške meje. Takšno poslovno politiko pa lahko najbolj učinkovito razvijamo in vodimo sami ob upoštevanju vseh interesov.

Omenil bi še, da imamo že oblikovanih več odborov, ki delujejo po posameznih področjih in usklajujejo stališča. S takšnim sodelovanjem bomo še naprej skupno razreševali vse probleme in si zastavljali razvojne naloge v okviru obeh sozdov in v korist širše družbene skupnosti.

Ob koncu želimo povezani v poslovni skupnosti svojim sodelavcem in poslovnim prijateljem srečno novo leto 1986.«

Lojze Trstenjak

ga mleka. Ob predvideni proizvodnji načrtujejo 26-odstotno realno rasti prihodka; kljub programom varčevanja z energijo in surovinami bodo stroški rasli hitreje kot prihodek, pri čemer predstavljata 43 odstotkov vseh stroškov energija in voda. Kljub ukrepom na vseh področjih poslovanja bo Mlekarna naslednje leto poslovala še z izgubo, v primeru pa, da bo pravočasno pokrita letošnja izguba in bodo zagotovljeni kvalitetni dolgoročni viri, bi Mlekarna zaključila poslovno leto brez izgube.

Poleg sanacijskih ukrepov na področju trženja, proizvodnje in financ pa bodo ukrepi na področ-

ju organizacije dela in kadrovske konsolidacije še kako pomembni, saj si brez visoko usposobljenih kadrov na vseh področjih ni mogoče zamišljati uspešnega poslovanja v naslednjih letih.

Družbeni svet je z nekaterimi pripombami, predvsem pa z zahtevami, da je za posamezne naloge potrebno zapisati konkretne zahtevke, sprejel sanacijski program za naslednje leto, hkrati pa vse člane zadolžil, da si prizadevajo, da bi sanacija potekala skladno s programom.

Foto: L. Korber jk

DELOVNI MLADI ZADRUŽNIKI

V preteklem letu je bilo delo aktivna mladih zadržnikov KZ Savinjska dolina pestro in bogato. Zimski meseci so bili izpolnjeni z izobraževanjem in s preizkusi pridobljenega znanja na različnih kvizih. Poskrbljeno pa je bilo tudi za strokovno izpopolnjevanje.

Mladi zadržniki so se redno udeleževali raznih kvizov. Tako so v Taboru pripravili kviz z naslovom Mladi in kmetijstvo, na katerem so mladi zadržniki iz Tabora tudi zmagali, zato so se udeležili regijskega kviza v Žalcu.

Pa tudi sicer so mladi zadržniki aktivni. Poleg obilice dela do-

ma na kmetijah so se tudi med letom udeležili raznih prireditev. Tako kmečkih iger na Vranskem, regijskega traktorskega tekmovanja, ki je najboljši iz Petrovc in Šempetra vodil tudi na republiško tekmovanje, na katerem so zasedli solidna mesta.

Vsako leto se mladi zadržniki pridružijo tudi ohranjanju tradicij hmeljarstva v Savinjski dolini. Taborčani so tako poskrbeli tudi za prijetno počutje na družabnem večeru s slovenskimi hmeljarji ob izboru novega starešine in princepe. Domiselno urejeni vozovi s prikazom starih običajev in delo

mladih iz Šempetra so bili na tradicionalnem hmeljarskem prazniku v Braslovčah deležni velike pozornosti.

V želji, da bi ocenili opravljeno delo v letu 1985 in združili stremiljenja vseh mladih v dolini, so Braslovčani pripravili srečanje mladine v oktobru, ki pa žal ni uspelo. Neuspeh pa mladih zadržnikov ni potrl, je pa zanje grenka izkušnja več. Tudi v bodoče si mladi zadržniki želijo do brega sodelovanja s Kmetijsko zadrugo ter uspešnejšega z Občinsko konferenco ZSMS Žalec.

Kabina ali lok za življenje

S prvim januarjem 1986 predvideva zakon o varnosti cestnega prometa novost, ki naj bi oblačila posledice prometnih nezgod s traktorji. Do konca leta bi morali biti vsi traktorji opremljeni z var-

nostno kabino ali lokom. Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Slovenije je pred nedavnim dosegel, da so kabine in loki oproščeni skoraj 30-odstotnega temeljnega in posebnega pro-

metnega davka. Čeprav je s traktorjem prišel napredek v naše kmetijstvo, pa je v zadnjih letih kar v Sloveniji pokopal 281 ljudi, starih od 14 do 43 let. V Sloveniji je okrog 80 tisoč evidentiranih in registriranih traktorjev, v Savinjski dolini pa okrog 750. Vzrokov nesreč s traktorji je več. Zelo pogosti vzroki za traktorske nezgode so psihično stanje voznika, poleg vinjenosti tudi utrujenost, nepazljivost, zlasti pa neizkušeneost.

Novih traktorjev že dve leti ne prodajajo več brez kabin. Lastniki starejših traktorjev, ki še nimajo kabine ali loka, pa si ga čimprej zagotovite. Pomislite na to, da nesreča nikoli ne počiva, njenih posledic pa pogosto ni mogoče izraziti v denarju.

Ko smo konec prejšnjega tedna povprašali pri Hmezadovi Blagovnici v Žalcu, kjer prodajajo loka in kabine, so povedali, da imajo loka za traktor Ferguson 35, lok stane 25 tisoč din, in tudi kabine, ki pa stanejo 102 tisoč din.

**HRANILNO KREDITNA SLUŽBA
KMETIJSTVA IN GOZDARSTVA
ŽALEC**

želi varčevalcem in poslovnim sodelavcem

**SREČNO IN USPEŠNO
1986**

TOŃE JAVIČ

Velik krvni davek na naših cestah

Letos že 23 mrtvih zaradi vse slabših prometnih razmer

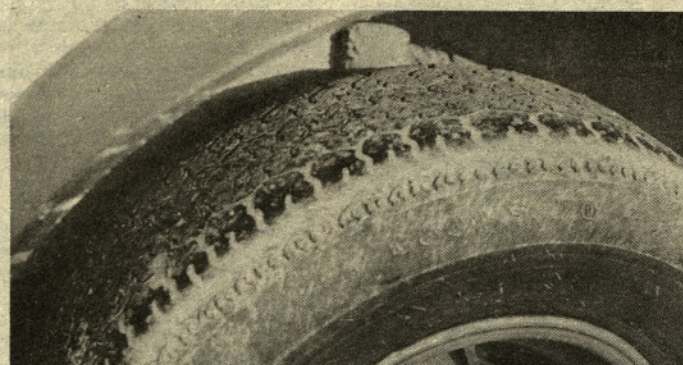
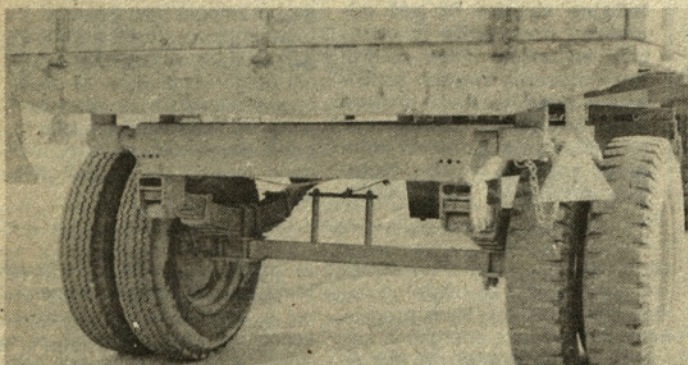
Člani sveta za preventivo v cestnem prometu in delavci organov za notranje zadeve so vse bolj zaskrbljeni zaradi prometno varnostnih razmer na naših cestah, ki so v letošnjem letu zahtevale že 23 življenj. V porastu so tudi prometne nesreče s težjimi in lažjimi poškodbami. Črne točke Vransko—Zajasovnik, Vinska gora—Arjavas in Šempeter so terjale največ življenj, nasploh pa so naše ceste najbolj obremenjena. Poleg neurejenih prometnih razmer, ki se prepočasno izboljšujejo, pa je v porastu tudi nedisciplinarnost udeležencev v prometu. Alkohol, prehitra vožnja, izsiljevanje prednosti, opretnost vozil so med drugim pogost razlog za nesreče. Člani sveta za preventivo v cestnem prometu in delavci organov za notranje zadeve si prizadevajo s preventivnimi ukrepi vplivati na izboljšanje razmer in z naveti opozarjati udeležence v prometu na nevarnosti in spoštovanje predpisov, le-teh pa zaradi neodgovornosti

in nizkih kazni vozniki ne jemljejo dovolj resno. Žal se torej tudi na tem področju ne bomo obnašali odgovorneje, dokler nas k temu ne bodo prisilili resnejši ukrepi. Kako vozniki upoštevajo cestno prometne predpise in kakšno je tehnično stanje vozil, smo ugotavljali v akciji, ki so jo izvajali člani sveta za preventivo v cestnem prometu, delavci organov za notranje zadeve in člani AMD Slavko Šlander. Pregledali so 88 vozil in le 28 voznikom so izročili nalepko za brezhibno vozilo. V šestih primerih so ugotovili slab zavorni mehanizem, v dveh krmilnega, na sedemnajstih vozilih so bile gume povsem izrabljene, kar v 38 primerih pa so bile oporečne svetlobne naprave. Več kot polovica voznikov ni bilo privezanih z varnostnim pasom. Pri preverjanju hitrosti vožnje skozi Šempeter smo ugotovili, da le malo voznikov upošteva omejitve hitrosti. Nemalo pa smo bili presenečeni, ko smo že ob poldeveti uri zalotili vinjenega voznika,

ki je seveda svojega jeklenega konjička z registracijo CE 199-446 moral pustiti na parkirnem prostoru. Ker pa pri sebi ni imel vozniškega dovoljenja, bo odzvem opravil sodnik za prekrške. Pri pregledu traktorjev in priklopnikov so ugotovili, da večina ni bila brezhibnih, vozniki pa so se izgovarjali, da jih uporabljajo le za vožnjo po njivah. To seveda ne drži, saj so se v Šempetru peljali tudi preko nevarnega in prometno zelo obremenjenega križišča. Tudi traktoristu Bojanu Cvetkoviču iz Inštituta za hmeljarstvo so na traktorju in prikolici ugotovili vrsto pomanjkljivosti. Takšni in drugačni izgovori niso v prid preprečevanja vse pogostejših nesreč zaradi tehnične opretnosti traktorjev. Vozniki se jezijo nad miličniki zaradi zahteve po brezhibnosti vozil, namesto da bi se zavedali, da s takšnimi vozili ogrožajo sebe. Ne bilo bi pa odveč, če bi za kmete organizirali preventivne preglede in najnujnejša popravila v najbližnih ser-

visnih delavnicah ali v zadrugah. Zaradi urejanja križišča pri Blagovnici v Šempetru je bila hitrost omejena na 40 km, vendar večina voznikov prometnega znaka ni upoštevala. Ljubiša Savič, zasebni avtoprevoznik, je star znanec prometnih miličnikov in tudi tokrat je tovornjak z dvajsetimi tonami tovora vozil s hitrostjo 60 km na uro. Na vprašanje, zakaj, je našel izgovor v vozniku pred njim, ki je vozil še hitreje. "Naš namen ni samo kaznovati, ampak tudi opozarjati voznike na nepravilnosti, ko pa to nič ne zaleže, se poslužimo tudi kazni," je povedal. Še bi lahko naštevali nepravilnosti, ker pa tudi akcija ni bila zadnjič, naj ta zapis zaključimo z opozorilom, da je za varno vožnjo odgovoren vsak udeleženec v prometu, in z željo, da bi besedi SREČNO VOŽNJO bili voznikom v zavesti vsak trenutek na cestah. Na posnetkih so nepravilnosti z akcije

jk, foto: L. K.

OBČINSKI INŠPEKTORAT SO ŽALEC
Podjetje za urejanje voda NIVO
Celje — TOZD vodno gospodarstvo
Rečno nadzorna služba

OPOZORILO

Z namenom, da bi v čimvečji meri odpravili poplave, erozijo in odnašanje rodovitne zemlje, ki jo povzroča zaraščenost bregov na rečnih strugah, skladno z določili 56. in 58. člena zakona o vodah (Uradni list SRS št. 38/81) in odloka o čiščenju potokov in jarkov (Uradni list SRS št. 4/75)

pozivamo

vse lastnike in upravitelje zemljišč, ležečih ob potokih in jarkih na področju porečja SAVINJE, da

DO 15. MARCA 1986 TEMELJITO OČISTITE STRUGE POTOKOV IN JARKOV, OB KATERIH LEŽIJO NJIHOVA ZEMLJIŠČA.

Čistijo naj po naslednjih smernicah:

V strugah, koritih in na bregovih morate posekati drevje, ki izrazito ovira pretok voda in ki mu voda izpodkopava korenine ali je nad strugo nagnjeno tako, da se lahko podre v strugo. Iz struge je treba odstraniti tudi šture in drugo navlako, ki ovira tok vode.

Drevje in grmičevje morate posekati čim nižje pri zemlji, rezi na panjih pa morajo biti gladki, da se ohrani izbojna moč.

Pri spravlilu lesa se ne smejo poškodovati brežine, ne zaščitna rast (mlado grmičevje) in travna ruša. Posekan les in vejve je treba takoj odstraniti z obrežnih zemljišč, da jih ne odplavi visoka voda, zažgati pa se smejo le na krajih, kjer se ne more poškodovati mladikovina.

ODPADKOV NI DOVOLJENO ODMETAVALI V STRUGO!

Očiščevalna dela bo nadzoroval inšpekcijski organ občinske skupščine in rečni nadzorniki, ki bodo po potrebi dajali strokovna napotila pri poseku in za gojitev zaščitne zarasti ter predlagali ukrepe, ki so potrebni za izboljšanje pretočnih razmer na vodotokih.

NOVO

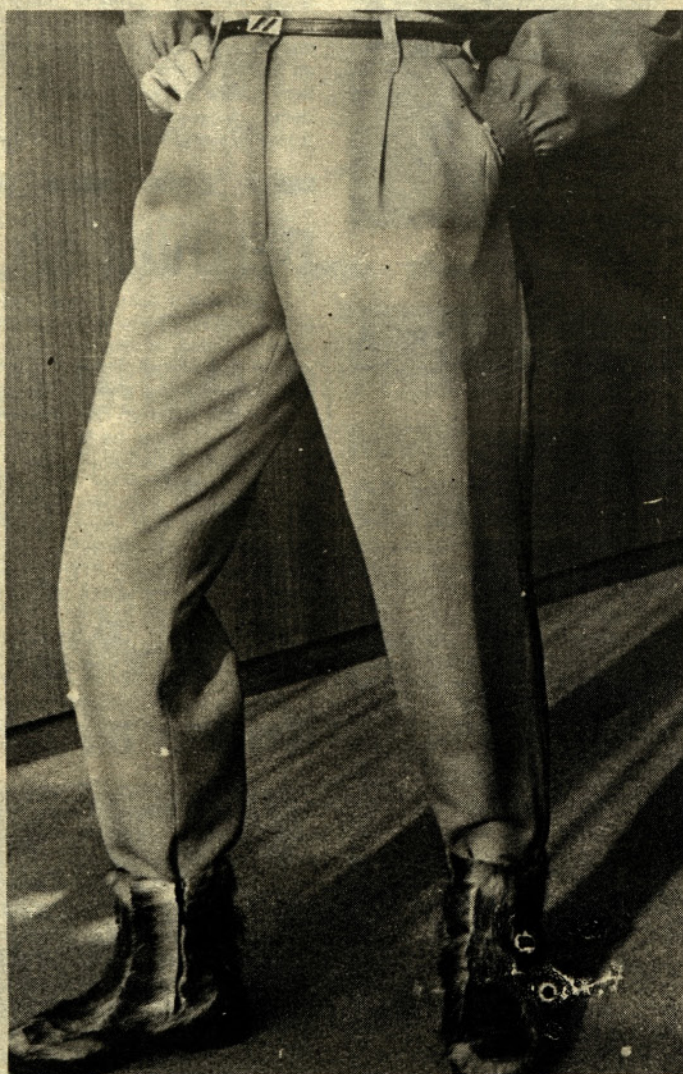
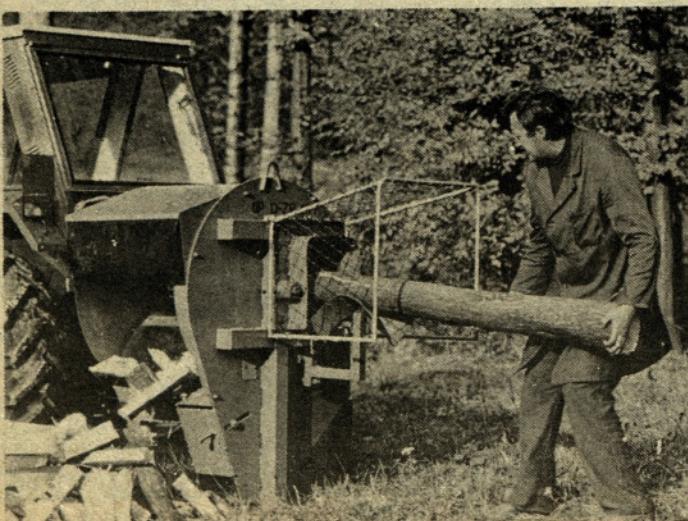
**MODNO
EKSKLUZIVNO
BOUTIQUE**

IZ PROGRAMA
TOZD MODNA
KONFEKCIJA

IZ PROGRAMA
TOZD KOVINOOPREMA

**STROJ ZA
PRIPRAVO DRV**

TIP SD-ZP 19

**SREČNO IN USPEŠNO
1986**

VAM ŽELIJO
DELAVCI

**ZARJE
PETROVČE**

industrija lesnih, kovinskih in konfekcijskih
proizvodov ter storitvene dejavnosti
v gradbeništvu n. sol. o. PETROVČE

**IZ PROGRAMA TOZD
LESNA INDUSTRIJA**

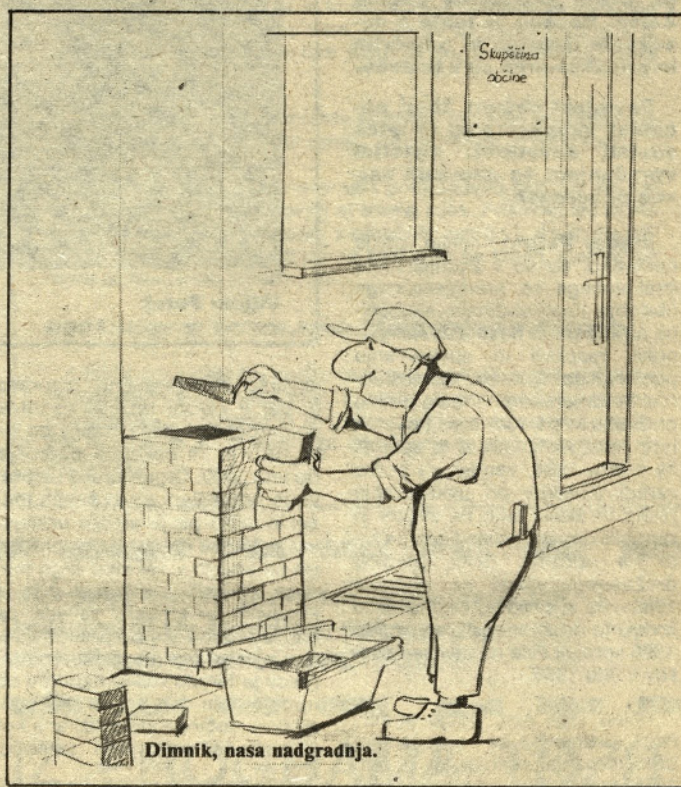
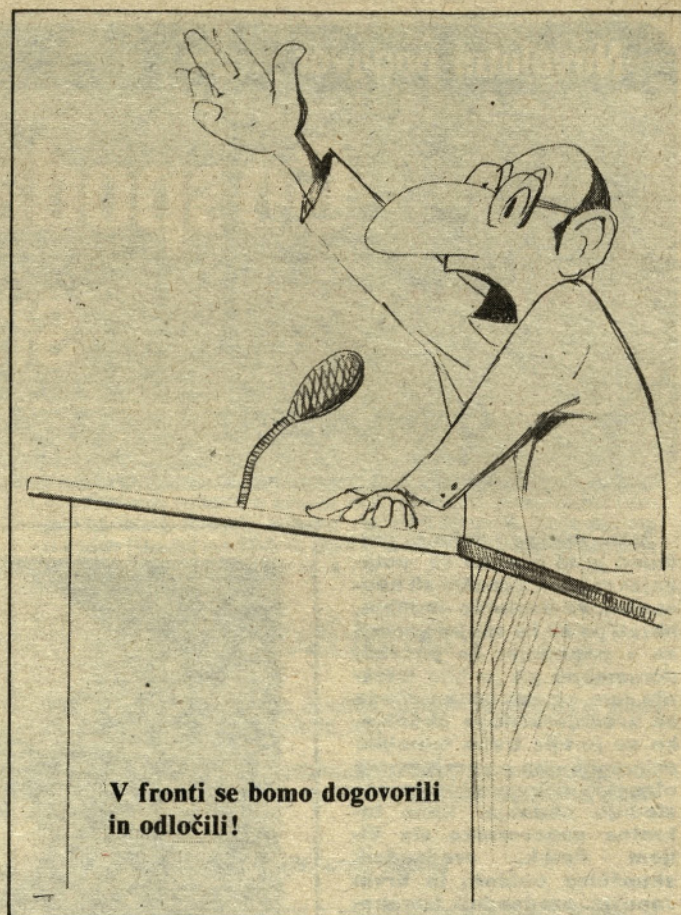
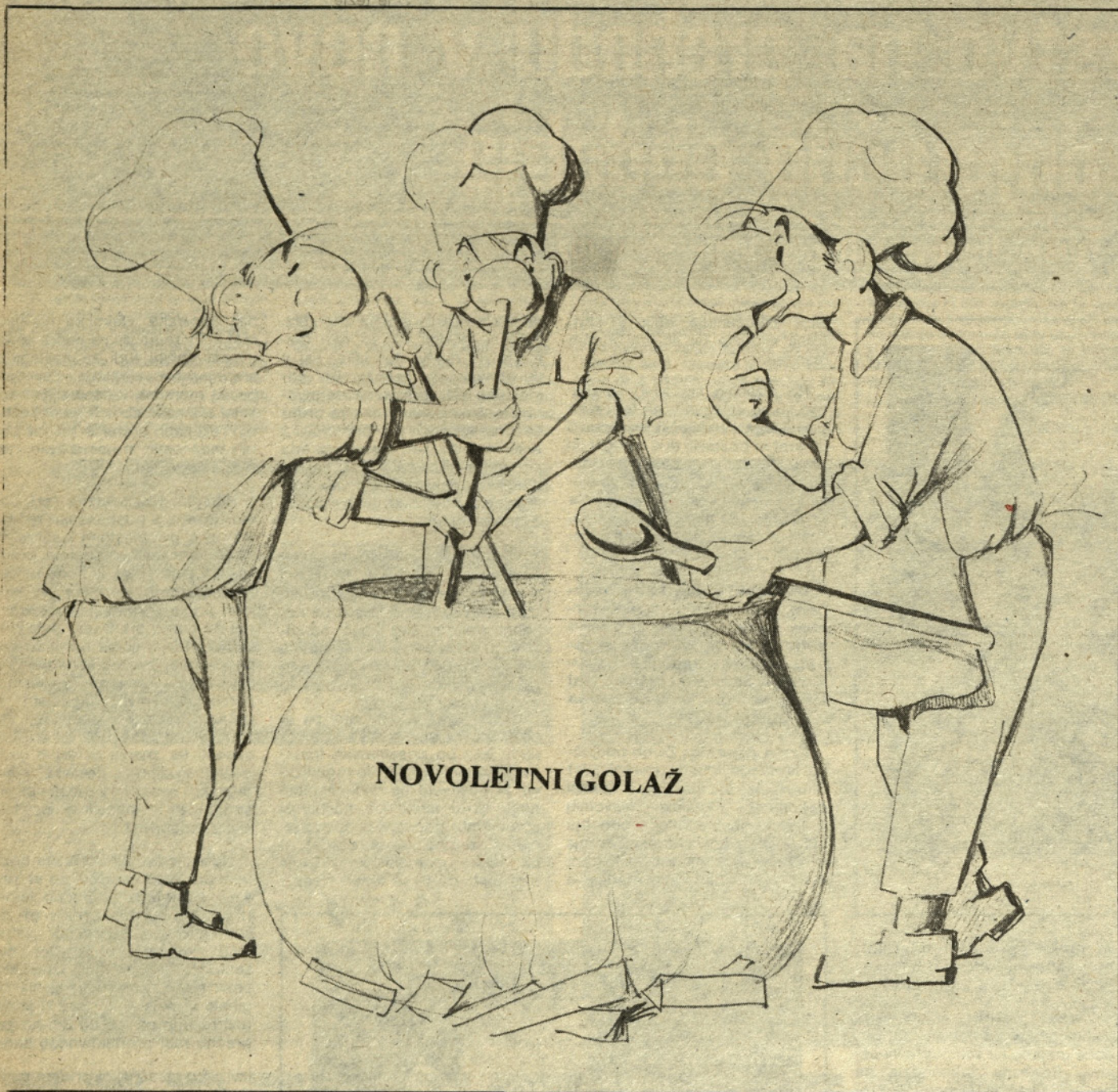
TRIZAR

NOVO, PRVIČ
V POHIŠTVENI
INDUSTRIJI

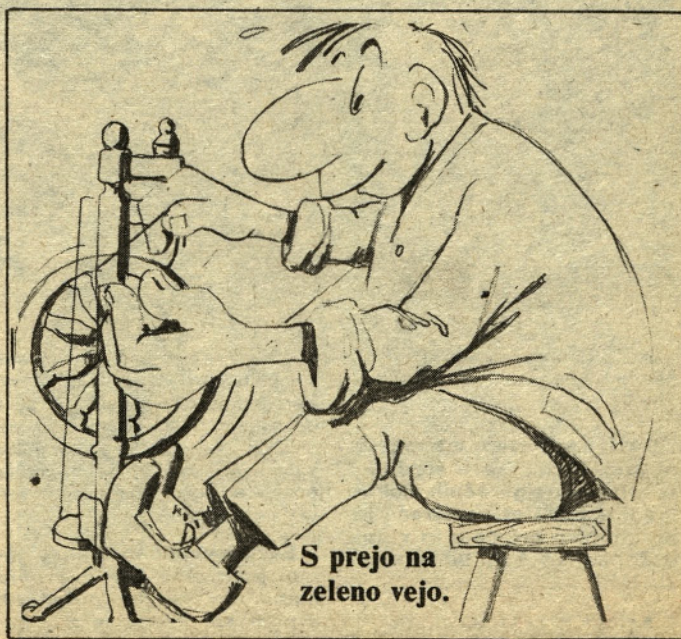
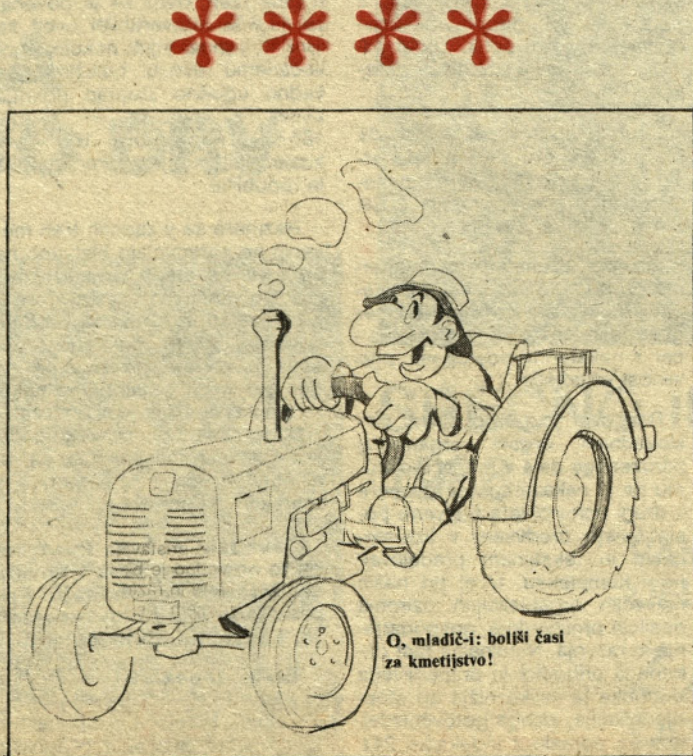
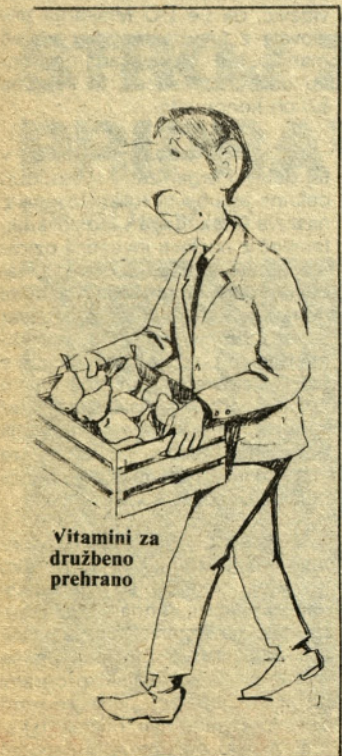
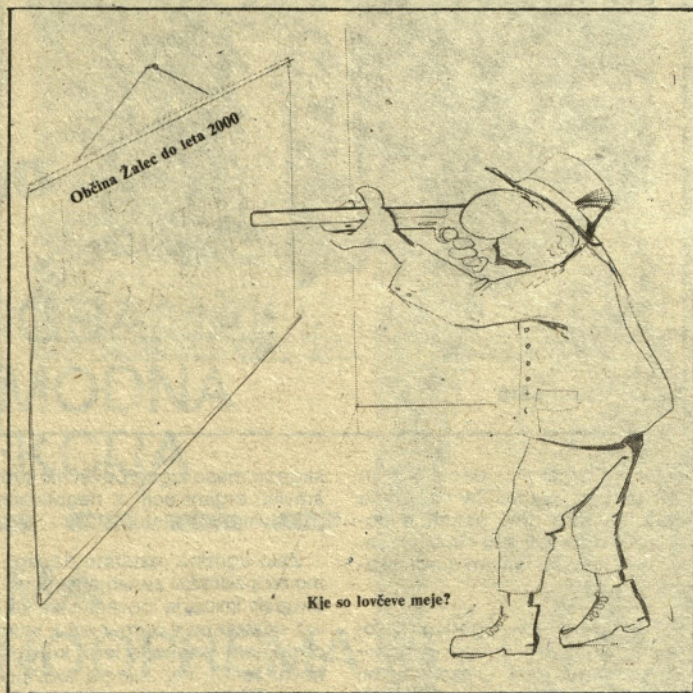
TRIKOTNO
SESTAVLJIVO
SERIJSKO
POHIŠTVO

EVIDENTIRAMO, KANDIDIRAMO, VOLIMO,

SLADKO VAM PRIPRAVLJAMO

V NOVEM LETU SI ŽELIMO

Prihaja čas, ko se staro leto poslavlja, obiskal nas bo dedek Mraz in pod novoletno jelko nas bodo čakali kupi paketov, vsi pa bomo polni upov in načrtov zakorakali v NOVO LETO. Idlična slika

pričakovanja novega leta, a spravišujemo se, ali bo res tako. Nam ne bo morda novoletne zdravice zagrenila misel, kako bo, ko bodo novoletni prazniki mimo, ko se

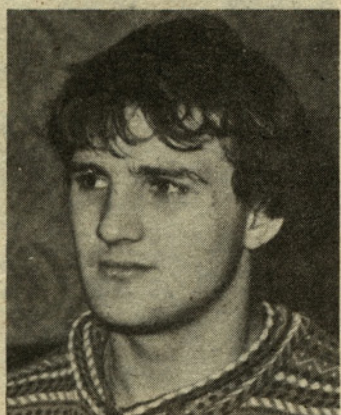
bomo morali v novoletnem jutru spoprijeti s starim vsakdanjikom, ki nas obdaja in nam nalaga nove in nove skrbi.

letos odločili, da malo povprašamo naše občane o njihovih razmišljanjih o letu, ki se izteka, in seveda o tem, kaj pričakujejo in kaj si želijo v novem letu.

Marija Jernejšek

MARIJA JERNEJŠEK, Prebold, medicinska sestra: »Želja ob novem letu imam mnogo, preveč, da bi se vse uresničile. Želim si predvsem, da bi bila v svojem poklicu uspešna in da bi bili naši mali bolniki nar najbolj zadovoljni. Delam namreč na otroškem oddelku. Želim si tudi, da bi v naslednjem letu družba namenila več sredstev za zdravstvo, kar bi nam zelo olajšalo delo in tudi pacienti so bolj zadovoljni, če so pogoji za delo boljši. Zdravstveni delavci se jezimo zaradi namišljenih bolnikov, zato bi rada, da bi ljudje v novem letu bolj čuvali svoje zdravje in da bi čim manj potrebovali zdravniško pomoč, saj se tega, da je zdravje naše največje bogastvo zavedo šele takrat, ko že zbolijo.«

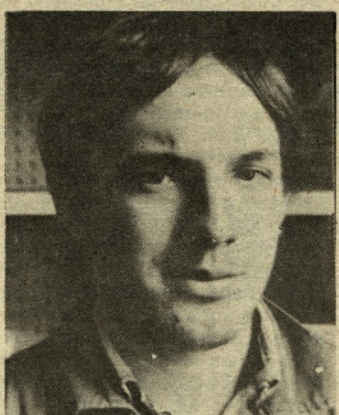
Peter Žličar

PETER ŽLIČAR, Šešče, delavec: »Kar uspešno je bilo leto, ki ostaja za nami, posebno zadovoljen sem, ker sem postal član rokometne ekipe, ki igra v 2. mladinski republiški ligi. To je bil moj velik uspeh, saj sem si mesto v tej ekipi že dolgo želel sem moral veliko trenirati. Čeprav sem tudi sam med tistimi, ki jih je prizadela rast cen in težka gospodarska situacija, sem vseeno zadovoljen, kajti v svetu je še mnogo ljudi, ki jih tlačijo beda, lakota, zatiranje in bolezn. Oboroževalna tekma se mi zdi velik nesmisel in želim si, da bi novo leto potekalo v znamenju čvrstjšega miru in boljših odnosov med narodi.«

Sabina Vybihal

SAVINA VYBIHAL Polzela, študentka: »Vodim plesno skupino Natja in letošnje leto smo se udeležili več prireditev in tekmovali, kjer smo se vedno izkazali in dosegli lepe uspehe, tako da sem zelo zadovoljna, saj je uspeh cele skupine tudi moj uspeh. Moja velika želja v naslednjem letu je, da dokončam študij in se redno zaposlim, vendar me skrbi, saj je mnogo mladih z visokošolsko izobrazbo na neustreznih delovnih mestih, kar pa je velika škoda tako za posameznika kot za celotno skupnost in želim si, da bi v letu, ki prihaja, znali bolj oceniti, komu pripada kakšno delovno mesto, kajti dovolj dolgo delamo napake, da je čas, da se zamislimo in kaj spremenimo.«

Ivan Tamše

IVAN TAMŠE Polzela, prodajalec: »Letošnje leto je bilo zamé kar uspešno, saj sem zaključil šolo in nedavno uspešno opravil tudi pripravniški izpit, ki mi je povzročal precej skrbi. Sedaj samo še želim, da bi dobil službo, ker imam svoj poklic rad in ne bi želel, da mi strokovno znanje, ki sem ga pridobil v šoli »hlapi« na kakšnem delovnem mestu, kjer ga ne bi mogel koristno uporabiti. Skrbi pa me nezadržna rast cen in padec življenjskega standarda, s tem pa seveda padec kupne moči, kar se bo še bolj poznalo na že tako prikrknjenih osebnih dohodkih prodajalcev, a za leto dni sem z osebnimi prihodki rešen, saj odhajam na službenje vojaškega roka v Novi Sad.

Anketo pripravili J. Kroflič B. Kobal

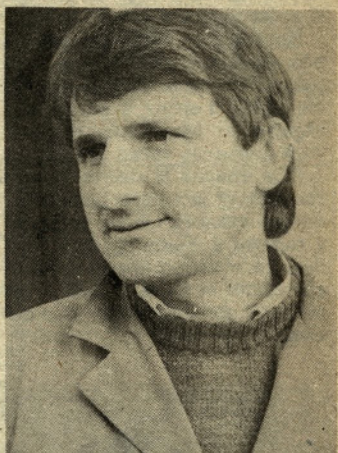

MAJDA BRUNŠEK iz Braslovč: »Vsako leto je težje, mlade družine si težko ustvarjamo najnujnejše pogoje za življenje. Z gradnjo hiše počasi napredujemo, saj cene rastejo hitreje kot plače. Zdravje in mir pa sta največji vrednoti, zato si predvsem to želim tudi v naslednjem letu. Če pa se bodo umirile tudi cene bomo tudi načrte in potrebe hitreje uresničili. Tudi v službi si želim, da bi dosegli vsaj takšne rezultate kot v letošnjem letu.«

DRAGAN PAVLOVIČ iz Žalca: »Glede na znane težave v gradbeništvu smo delavci IGM Gradnja z gospodarskim položajem zadovoljni. Pomembno je, da imamo dovolj dela in da izdelke tudi prodamo. Temu primerni so tudi osebni dohodki, čeprav pa standard nenehno pada. Zadovoljen sem tudi z odnosi v kolektivu, ki so tovariški in delovni, pa tudi nad zasebnim življenjem se ne morem pritoževati. Če pa bomo enkrat uspeli umiriti cene, dosledneje izvajati sprejete programe in naloge, potem bo zadovoljstvo delavcev še večje. In prav to si želim tudi v naslednjem letu.«

Majda Brunšek

Dragan Pavlovič

Marija Cestnik

Vedrina in optimizem

Staro leto se poslavlja. Za mnoge ni bilo takšno, kakršnega so si želeli, pa vendar sedaj nad njim nima smisla več jadikovati, ampak z novo vero in optimizmom zakorakati v naslednje in upati, da bo boljše kot to, ki nam daje slovo. Res pa je, da ob tej prelomnici postajamo za leto starejši. Tudi naša današnja sogovornica, Marija Cestnik, iz Dolenje vasi pri Preboldu, bo z novim letom zakorakala v 85. pomlad. To pa je nedvomno jubilej, ki ga bo veljalo proslaviti. Naj bomo prvi, ki k njej hitimo z voščilom.

no so mi zvele, v njej pa je nemški župan uredil otroški vrtec.«

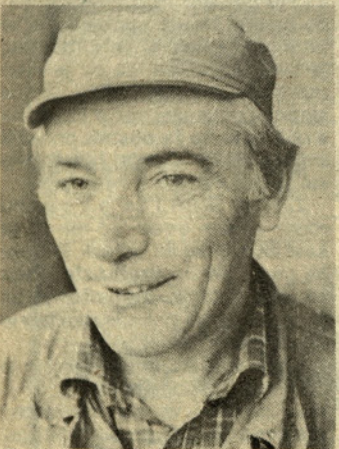
Za Marijo Cestnik mlajši prav gotovo ne vedo, toliko bolj pa se je spominjajo generacije Preboldčanov in mnogih drugih okoličanov iz predvojnega in povojnega obdobja, ko je kot gostilničarka in pozneje kot trafikantka vsakodnevno prihajala z njimi v stik. Prav vsi se bodo spomnili njene ustrežljivosti, dobrosrčnosti, vedrine in veselja, ki jo je kazala pri opravljanju svojega dela. Tudi danes se rada spominja svojega službovanja, ki ji je bilo v veselje in ga je opravljala z ljubeznijo.

Z Marijo se je ta začela na Marinčevi, po domače Gašprčevi kmetiji v Gornji vasi pri Preboldu. Bila je zadnja od šestih otrok in tudi tista, ki je najbolj pogrešala očeta, ki je padel na italijanski fronti, saj ji je bilo takrat šele 16 let. Prva vojna ji je vzela očeta, druga moža. Ne ena ne druga pa je nista zlomili. Po smrti očeta je zapustila domače in odšla za zaslužkom. Najprej je bila gospodinjica pomočnica v Ljubljani, kjer je 2 leti opravljala ta dela. Rekla si je: »Mesto-ni zame, za kmečke dekletke,« in prišla domov. Vendar ne za dolgo. Odsel je k svoji teti v Rogatec, ki je imela gostilno in se tako tudi za vrsto let zapisala temu poklicu. Dobro izurjena in vešča gostinske obrti je prevzela gostilno pri Marinčevih, po domače pri Mih, ki stoji še danes ob vznožju preboldskega pokopališča. Prišla je poroka in njen izvoljenec je postal postaven možakar — Cestnikov France iz Dolenje vasi. Marija se gostinskemu poklicu ni odpovedala in tokrat je prevzela gostilno v Dolenji vasi. Teh let se Marija še posebno rada spominja. »Ta gostilna je bila vedno dobro obiskana in v njej so se zbirali prav vsi: od tovarniških delavcev do petičnežev,« je pristavila Marija in nadaljevala: »Vedno je bilo veselo, igrali so biljard, karte in razlegala se je lepa slovenska pesem pevcev, ki so po končanih vajah pri Škorjančevem Jožetu radi poplaknili suha grla. Večkrat pa smo imeli prave veselice. Vso to prijetno delo pa je končno zmotil nem-

Marijo je pred dvema letoma močno prizadela bolezen, vendar pa si je po treh mesecih bivanja v bolnici opomogla, da človek skorajda ne bi mogel verjeti. Danes si večino postori sama, le ker teže hodi, ji živila, kurjavo in podobno priskrbijo njeni domači, ki jo vsakodnevno obiskujejo. Nikoli ji ni dolgčas, saj pravi, da ima dela dovolj. Še vedno rada seže po pletikah, kvacih, vzame v roke kakšno dobro knjigo in si ogleda na televiziji kakšen film. K radostim v jeseni življenja pa nedvomno prispevajo vsi njeni.

»Lepo je biti mlad pa tudi starost ima svoj smisel, saj drugače biti ne more,« je ob slovesu dejala Marija in se hudomušno nasmehnila. Optimizem in volja jo krepita in lahko ji le zavidamo. Tarnanje res ne vodi nikamor. Pa srečno, Marija!

ški škorenj, ki je vkorakal tudi v Prebold oz. v takratni Sveti Pavel. Gostil-

Jože Novak

JOŽE NOVAK z BREGA: »Leto, ki se izteka, nam je prineslo precej preizkušenj in nam dalo vedeti, da nam je lahko še slabše. Tako nam tudi napovedujejo razne napovedi naših politikov in gospodarstvenikov za naslednje leto. Kaj si naj torej želim na novo leto? Da bi se napovedi ne uresničile in da bi bili zdravi.«

GRETA BALOH iz TABORA: »Leto, ki se izteka, ni bilo lahko in ko poslušamo radio in televizijo ter beremo časopise, lahko vidimo, da tudi za naprej obeti niso posebno rožnate. Mislim pa, da bomo vse težave prebrodili, če bomo le zdravi in da bi bil mir.«

Edi Žalnik

EDI ŽALNIK s POLZELE: »Za menoj je precej burno leto, imel sem tudi mnogo osebnih težav, zato si v prihodnjem letu želim, da bi ga preživel v miru, po materialni plati vsaj tako dobro kot to zadnje. Tisti, ki dela, je dosel še nekako izhajal, toda če se bo tako kot je sedaj nadaljevalo, je vprašanje, kako bo.«

BRUNO ČEPLAK s POLZELE: »Zdravje in mir sta gotovo zelo pomembna za osebno srečo in zadovoljstvo. Pa vendar sreča ni popolna, če jo obremenjujejo vsakdanje skrbi, kako bomo preživeli. Vedno več je namreč tistih, ki ne uspejo več vezati konca s koncem, saj so stroški za stanovanje, kurjavo, elektriko in kjer imajo majhne otroke, še za vrtec previsoki za nizke in povprečne plače.«

Alenka Vitanc

ALENKA VITANC iz ŠMATEVŽA: »Novo leto vsi pričakujejo bolj s strahom kot z optimizmom. Čeprav so naše kuverte vsak mesec bolj debele, zanje tudi vsak mesec manj dobimo. To je tisto, kar nas tare in česar se bojimo. Čeprav je zdravje najbolj zaželeno, za pravo srečo le ni čisto dovolj.«

ŠTEFAN MATKO iz BRASLOVČ: »Rad bi, da bi bilo v prihodnjem letu tako, da bi nas stabilizacija prizadela vse enako, od prvega do zadnjega. Tako pa vidimo, da udarja najbolj tiste, ki že tako nimamo veliko, medtem ko so tisti, ki so že prej imeli veliko, še na boljšem. Dokler pa se bomo stabilizirali tako, da bo izgubljal tisti, ki ima malo, in dobival tisti, ki ima veliko, stabilizacije ne bomo dočakali.«

Marjan Stepišnik

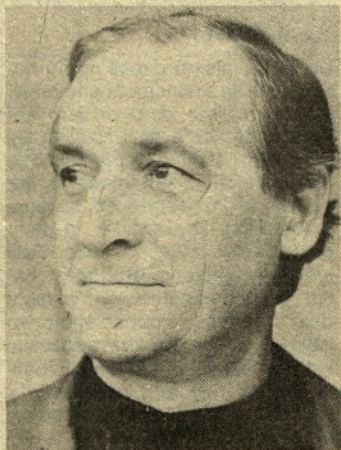
MARJAN STEPIŠNIK iz TRNAVE: »Čeprav smo v hudih škripcih, se še vedno ne obnašamo tako, kot naj bi se dobri gospodarji. Še vedno delavnost ni najbolj cenjena vrlina in dokler bo tako in dokler bomo imeli roke naravnane vsak v svoje žepe, tudi ne bo drugače. Zato si želim, da bi se v prihodnjem letu obnašali bolj gospodarno, ker se bo le tako izboljšal splošni gospodarski položaj, zdravje, to pa je tako ali tako naša prva misel ob željah.«

T. TAVČAR

ZLATAR IN JUVELIR
IVAN KRAGL
ŽALEC
 nudi do 31. decembra 1985
10%-NI
NOVOLETNI POPUST
Po najvišjih dnevnih cenah odkupuje staro zlato.
SE PRIPOROČA IN ŽELI
-SREČNO 1986.

Greta Baloh

Bruno Čeplak

Štefan Matko

Ana in Matevž Babič: Zlatoporočenca

V Grižah sta pred dnevi praznovala 50-letnico skupnega življenja zakonca Ana in Matevž Babič. Skromna po naravi sta zlato poroko potrdila in praznovala kar doma v krogu svojih otrok in vnukov. Bil je to praznik, ki je osrečil vse Babičeve.

Pred kratkim smo ju obiskali doma. Ana se je kar mladostno vrtela ob štedilniku in s tem prikivala svojih 72 let, pet let starejši mož Matevž pa je modroval z nami in spletal mozaik dogodkov, ki so se zvrstili v minulih 50 letih.

Bogastva pri Babičevih nikoli ni bilo, pa tudi Matevž in Ana nista hlepela po njem. Bogastvo so jima pomenili otroci, ki sta jih lepo vzgajala in jima sedaj hkrati z vnuki pomenijo veliko veselje.

Oba izhajata iz delavskih družin. Matevž je najprej delal v Keramični industriji Liboje, zatem pa v rudniku Zabukovica. Kot mlad delavec je občutil krivice tedanjega režima in že leta 1938 je bil sprejet v partijsko celico, ki je delovala v rudniku.

Kot se spominja, je bil takrat sekretar celice Pongrac Raček. Mladi člani partije so se učili od starejših komunistov, obiskovali so sestanke, na katerih so proučevali Marxa in Engelsa pa tudi kot aktivisti so veliko delali na terenu.

Prišla je okupacija. Nemcem so bili komunisti trn v peti, zato so jih preganjali. Matevž Babič je moral, kot mnogi drugi v taborišče Mauthausen, od koder se je vrnil domov kot okostnjak, saj je tehtal le nekaj nad 40 kilogramov.

Ana Babič: »Zbólel je in moral je v bolnišnico. Ko si je nekoliko opomogel, je prišel domov in kot aktivist okrožnega komiteja KP nadaljeval z delom vse do osvoboditve. Med tem ko je Matevž delal na terenu, je žena Ana podpirala tri vogale hiše, skrbela za otroke, da niso bili lačni. Za hrano je bilo hudo, velikokrat ni bilo kruha v hiši in v takih trenutkih je mati Ana morala pokazati vso iznajdljivost.

Matevž pa je imel polne roke dela tudi v letih po osvoboditvi, saj je bilo treba obnovljati porušeno domovino, pa utrjevati ljudsko oblast, delovati v društvi in opravljati druga dela.

Tako so jima tekla leta, otroci so odrasli in se osamosvojili, doma in staršev pa niso pozabili. Če le morejo, ju obiskujejo in z njimi seveda vnuki, ki so dedku in babici v veselje.

Sedaj Matevž in Ana doma uživata svoj mir, to pa seveda ne pomeni, da Matevž kot predvojni aktivist in komunist ne spremlja tekočih dogodkov. Večkrat se jezi, ker nam pri gospodarjenju ne gre tako, kot smo si zastavili. Pravi, da je Jugoslavija bogata dežela in da nam ne bi smelo ničesar manjkati, če bi vsi pridno delali in trošili toliko, kot ustvarimo.

»Pa še pridite, da bomo kaj poklepetali,« sta nam rekla Ana in Matevž, ko smo si segli v roke in jima zaželeli še mnogo let.

Lojze Trstenjak
Foto: L. Korber

Pri Pipanovih je zmeraj prijetno

Ne, to ni bil strah...

V meni je telo, v meni je skeleto, kako priti do Nanike Pipan, nekdanje medicinske sestre, ki jo pozna cela Savinjska dolina. Jaz pa tako plašen pred srečanjem.

Mož Tone, dolgoletni mož postave, mi je ostal v spominu s svojo pravičnostjo, zaradi katere je bil eden najbolj priljubljenih miličnikov v naši občini. Pravi kraški veseljak, vendar vselej do prave, zakonite mere. Običajno možje posatve niso priljubljeni, kar pa je Tone za izjemo vselej bil.

»Od kar se zavedam, sem se boril za pravico in to bitko bom tolkel do smrti. Res, da o nas Primorcih ljudje ne mislijo najbolje, zavedni smo pa, to pa. Še danes delam v organizacijah, društvih...« Takšen je torej življenjski sopotnik Nanike Pipan, korenjak brez pripomb.

V glasilu delavcev zdravstvenega centra Celje MONITOR — z datumom 5. april 1979 — je zapisano: Nanika Pipan. Spoznajmo se. Ko sem povedal, po kaj sem pravzaprav prišel, mi je vedno nasmejana Nanika kar lepo odgovorila, kakor je zapisano v Monitorju: »Mislim, da o tem ni potrebno govoriti. Kar storiš dobrega sočloveku je dolžnost, še toliko bolj pa v našem poklicu. Zaradi tega

Nanika Pipan

ne smemo biti razočarani nad vse manjšim vrednotenjem našega dela. Zlasti mi, ki smo dolga leta živeli v zdravstvu, opažamo, kako so se odnosi do zdravstvenih delavcev v zadnjih letih bistveno spremenili. Ne, to nas ne sme razočarati.

Mož Tone je tu in tam malce zafkrkljiv, tudi hčerka Tatjana pridaja svoje; izrezan oče.

Nanikino razmišljanje o današnjem času je nekaj čudovitega. Pred leti je kot Rusalka drsala na jezeru Ložnica. Tudi mož Tone jo

je skušal posnemati, a mu ni uspelo. Pa saj Nanika ni bila zgolj medicinska sestra, bila je pevka, vrtavka na ledu, igralna na odru, pa še in še...

Zatrjuje, da je ponosna, ker je Žalčanka. Bila je izseljena. O, kako trpki in grenki so spomini na te čase.

»Knapi so bili moji najboljši tovariši. Delala sem v Celju, Zabukovici in nazadnje v Zdravstvenem domu Žalec. Vedno sem nosila v sebi: starejši ljudje in otroci. Taka je bila moja navada: Starejši in otroci, naprej! Zнала pa sem biti tudi stroga. Nobenega dobrikanja, nobenih stranskih vrat.« O, ko bi bilo več takih Nanik!

In zdaj moji spomini. Gledal sem jo kot igralko, poslušal kot pevko, njen sopran je bil čist. Mogoče je še, ne vem. Koliko let je dala žalski kulturi? Koliko zdravstvenega prosvetljevanja je bilo v njenih toplih stavkih. Često sem se spraševal, kje črpa vso to moč. A odgovora še danes ne najdem. Vem le to, da je bila in je še vedno le človek z veliko začetnico. Ob slovesu mi je dejala: »Kogar srečaš, reci mu na uho — SREČNO 1986!« Jaz pa želim enako tudi tebi NANIKA!

Drago Kumer

vloženega dela, saj tisti, ki je enkrat zadovoljen, tudi drugič še rad pride.

Veliko sreče pri delu in mnogo zadovoljnih gostov vama želimo v novem letu. Branško KOBAL

V USTVARJALNEM DELU NI MESTA ZA NACIONALNO NESTRPNOST

BORO TOMAŠ: »NACIONALNO VPRAŠANJE SMO RAZREŠILI ŽE V NOB. MED NAMI SO LE DOBRI IN SLABI LJUDJE!«

Ko sva z Borom Tomašem, dolgoletnim članom kolektiva žalske Gradnje iskala pravišnje besede za razgovor, nisva imela namena pogrevati primera nacionalne nestrpnosti, ki zadnji čas pri nas buri nekatere duhove. Pa sva se mimogrede nazadnje dotaknila tudi tega vprašanja.

Boro je bil še deček, komaj odrasel šolskim klopm, ko je iz okolice Banja Luke prišel v Slovenijo. Začel je kot vajenec, da je pozneje v mladeniških letih končal delovodsko šolo. V Gradnji je zaposlen že vrsto let in ni ključje, da v kolektivu cenijo njegovo delo.

Zapišimo še to, da je prva leta stanovan v samskem bloku v Žalcu, ki ga je podjetje zgradilo za potrebe svojih delavcev. Na to se je oženil in sedaj z ženo, Slovenko, ki je zaposlena v Tekstilni tovarni Prebold, v Preboldu gradita stanovanjsko hišo. Pridna sta, vsak dinar vlagata v gnezdo, ki si ga spletata. Imata dva otroke, starejša — Tatjana obiskuje 1. razred osnovne šole, sin Dušan pa je star šele dve leti.

Boro Tomaš: »V Gradnji nas je zaposlenih kakšnih 60 delavcev iz drugih republik, vendar ne poznamo primera nacionalne nestrpnosti. V ustvarjalnem delu ni mesta

Boro Tomaš

za takšno nestrpnost pa tudi povoda ni za to. Ko v Gradnji volimo samoupravne organe in delegate, nihče ne vpraša za nacionalno pripadnost, temveč je vodilo le, kakšen je delavec, ki kandidira in kako se vključuje v kolektivno delo. Sedaj imamo sekretarja ZK, ki ni Slovenec in to velja tudi za kandidata za predsednika DS.

Zato delavci ne moremo razumeti ljudi, ki netijo nacionalno ne-

strpnost in bijejo plat zvona, češ, delavci iz drugih republik so zastavljeni in podobno, kar ni res. Kdor bi rad spoznal resnico, naj pride k nam in se pogovori z delavci, pa bo dobil drugačen vtis. Drži pa, da so med dobrimi tudi slabi ljudje. Sam sem doživel primer, da me je pijanec ozmerjal in naganjal, da naj se pobere domov — v Bosno. Imelo me je, da bi ga »obrisal«, a sem se raje obrnil in si mislil, pijan je, ne zaveda se, kaj govori. Sicer pa se tu, na delovnem mestu in v okolju, kjer živim z družino, počutim kot doma. Ker zelo dobro govorim slovensko, je naš pogovorni jezik slovenščina. Otroka se bosta hrvatsko učila v šoli, jaz pa bom jima seveda pomagal. Rekel bi še, da je Prebold odprt kraj, nihče ne zapira vrat pred nikomer. Z ženo delujeva pri Planinskem klubu, jaz pa še v Jamarškem klubu, oba pa še v Socialistični zvezi in ZK.

»Kje boste silvestrovali?« vprašam.

»Doma, v družinskem krogu, saj bo tu najlepše!« se je odrezal Boro.

Lojze Trstenjak
FOTO: L. KORBER

Naš znanec: Stanko Pantner

Dan je bil meglen in nasploh tak, da so Stanku Pantnerju, upokojenemu rudarju v Grižah, in ljubilo prijeto za ribiško palico. Kmalu bo imel 70 let, to pa so leta, ko se je treba izogibati prehladam.

Da mu doma v topli kuhinji ni dolgčas, skrbijo žena Zofka, vnuk in poldrugo leto stara pravnukinja Jasmina. Tega zlatolasega otroka ima pradedek Stanko najraje. Velika prijateljca sta in Jasmina najraje sedi na pradedkovih kolenih.

Stanka Pantnerja je boj za kruh že zgodaj pognal od doma. Tri leta je služil za hlapca, potlej se je zaposlil v bližnjem rudniku kot rudar in od tod odšel v partizane. V Šerčerjevi brigadi se je hrabro boril in postal komandir čete.

S ponosom nam je pokazal obledelo fotografijo, na kateri sedi strumen partizan na iskrem belcu. Domov je prinesel dve odklivanji: red za hrabrost in red zaslug na narod. Vrnil se je v rudnik in nadaljeval delo v jami in tu je dočkal tudi upokojitev. To je bil čas, ko so rudnik že zapirali, zato je nizki plači sledila še skromnejša pokojnina.

Stanko Pantner

S tistimi 29 tisočaki, ki jih je do nedavnega prejemal (sedaj znaša njegova pokojnina 31 tisoč dinarjev) bi z ženo Zofko ne mogla živeti. Zato je Stanko, ko je še bil mlajši in pri močeh, hodil na delo k bližnjim kmetom, da si je prislužil kak dinar, Zofka pa je poleg svojih otrok prevzela v rejo še

druge otroke. Tudi na vrtu nekaj pridela, da ni treba vsega kupovati v trgovini.

Stanko se ni odrekal udarniškem delu (osemkrat je bil udarnik), sicer pa še danes rad nama-ka trnek v bližnji Savinjo. Tu se sprosti je pa že tudi ujel preneka-tero ribo. Nekoč je na griškem mostu potegnil iz Savinje kapitalno mreno. Dobro se je upehal in ko jo je na kolesu peljal domov, je bila tako velika, da se je njen rep vlekel po tleh. Pri njegovi skromni pokojnini mu je članarina s ribiško karto že postala prevelik izdatek (5000 dinarjev), zato mu karto kupuje zet.

Zofki in Stanku se je v zakonu rodilo sedem otrok, od teh jih je šest živih in so že odrasli. Zakonca sedaj v miru preživljata jesen svojega življenja, kratkočasijo pa ju vnuki, ki se najraje zadržujejo pri dedku in babici.

Popili smo kavico, ki nam jo je ponudila gospodinja Zofka, in jima zaželeli veselo novoletno praznovanje v družinskem krogu.

Lojze T.
FOTO: L. KORBER

10 let kinološkega društva Žalec

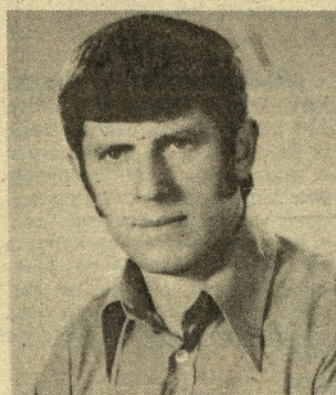
Delo, ki ga še ne cenimo tako, kot bi ga morali

V letu, ki se izteka, so člani Kinološkega društva Žalec praznovali 10-letnico svojega delovanja. Morda v zadnjih dveh letih društvena aktivnost ni bila takšna kot bi želeli, zato pa je 10-letni jubilej na tem področju ponovno razburkal društveno življenje in ga usmeril k doseganju novih in še uspešnejših ciljev na področju občinske kinologije. Več o tem nam je v pogovoru povedal njihov sedanjí predsednik Karli Korber.

»Deset let je obdobje, ki pomeni v obstoju nekega društva pomembno prelomnico in mislim, da jo bo tudi v našem društvu. Vsi sedanjí in bodoči kinologi smo lahko hvaležni glavnemu iniciatorju društva Janku Melanšku in prvemu predsedniku društva Ernestu Ramšaku, ki sta skupno še z nekaterimi zaorala ledino na do takrat v občini še neznanem področju. Danes, po desetih letih, kljub manjšim nihanjem v uspešnosti delovanja, vidimo, da delo in trud nista bila zaman in da je v občini že precej šolanih psov teh zvestih človekovih prijateljev, ki jih lahko s pridom uporabimo za raznovrstne namene.«

— Znano je, da se ves čas svojega obstoja ubadate z večjimi ali manjšimi finančnimi problemi. Kako je s tem? —

»Prav gotovo je pomanjkanje sredstev delno prispevalo k zmanjšanju obsega delovanja in da takorekoč nismo imeli več tekmovalne vrste in to ob dejstvu, da sta bila že v začetku dva tekmovalca v državni reprezentanci.

Karli Korber

Doslej še nismo uspeli dobiti nobene oblike stalnega financiranja, čeprav mislimo, da bi pri tem lahko kaj storila civilna zaščita ali kdo drug. Večino sredstev smo morali dajati iz lastnih žepov, nekaj se jih je habralo od šolnine, nekaj smo jih izprosili in tako brodlji skozi finančno krizo. Tudi sedaj ni bistveno drugače, vendar pa pričakujemo, da bo naše delo v bodoče le dobilo večjo veljavo in da bo družba spoznala, kaj vse lahko stori šolan službeni ali športni pes tudi za človeka v primeru elementarnih nesreč ali ob drugih prilikah.

— V marsikaterem društvu je prisoten kadrovski problem, kako je to pri vas? —

»Bistvenih problemov s kadri nimamo, nekaj nam pomagajo pri šolanju še nekateri starejši člani društva, kot so Melanšek, Vipo-

tnik, Šepec, Končan, Železnik in še kdo, sicer pa večino tega sloni na tov. Antlogi, ki je vodja kompletnega šolanja, in tov. Nataliji Dragan, ki je prišla iz Ljubljane in je sedaj postala naša občanka. Tako da nekaj kadra imamo, res pa je, da nam še manjka nekaj kadrov za markiranje; tistih, ki nekako izoblikujejo psa. Vsekakor pa lahko rečem, da imamo dobre pogoje za trening s primerno lokacijo, le še rekviziti nam primanjkujejo.«

— Prej ste že omenili tekmovalni del, s katerim se ukvarja tudi vaše društvo, kako je torej s tem sedaj? —

»S tekmovalnim delom smo pričeli ponovno v lanskem letu in mislim, da so rezultati zelo ohrabrujoči. Res, da sedaj tekmuje samo trije, in sicer tov. Antloga v A skupini, tov. Polesnik in jaz pa v B skupini, vendar pa se je od tega tov. Antloga uvrstil v državno reprezentanco, midva pa sva dobila nekaj pokalov tudi za prva mesta na tekmovalnih v Sloveniji in zasedla v skupni razvrstitvi 2. in 6. mesto v B skupini. Z letošnjim letom pa smo pridobili še dva tekmovalca, ki bosta lahko solidno zastopala naše barve v skupini B.«

Tako torej žalski kinologi in naš sogovornik Karli Korber ob njihovem jubileju. Sicer pa lahko marsikaj zanimivega zveemo tudi iz njihove vitrine, ki jo imajo pri vzhodu v prostore Ljubljanske banke v Žalcu. Sicer pa — lastniki psov, pridružitve se jim. D. NARAGLAV

Z voljo preko vseh preprek

Pred tremi leti sta iz Laškega prišla v Savinjsko dolino Živka in Tihomir BOGDANIČ in iz propadajočega lokala v Zabukovici napravila dokaj primerno gostišče Tih, kamor gostje kar radi pridejo, o čemer smo se prepričali tudi med našim obiskom. Lokal vodi Živka, Tihomir pa skrbi, da ne zmanjka pijače in jedcače, ki je tudi na voljo, če si jo gostje želijo. Oba sta se dobro vživela v okolje. »Povsod, kamor prideš, naletiš na težave in človek mora marsikaj potrpeti, a vse to spada v moj poklic,« pravi Živka. »Moraš biti optimist in vem, da lahko le z delom kaj dosežemo in tudi za Silvestrovo bova z možem poskrbela, da bo veselo, dogovorila sva se z muzikantom, ki bo nategnil meh, da bodo gostje malo plesali. Načrtujemo prijeten silvesterski večer, jedcača in pijača pa bo po želji gostov, čeprav to zahteva več priprav in dela kot novoletna večerja za vse enako, a mi ni žal

KULTURA • KULTURA • KULTURA • KULTURA •

Medobčinska revija pevske zborov je bila v Celju v počastitev dneva republike. Nastopilo je 23 zborov z več kot 800 pevci, ki so se predstavili na dveh dobro obiskanih koncertih v veliki dvorani Narodnega doma v Celju. Iz naše občine sta se revije udeležila mešani pevski zbor KPD Gomilsko, ki ga vodi Drago Cehner, in moški pevski zbor Svobode iz Prebolda, ki ga vodi Drago Kumer (na sliki). Revijo je ocenjevala komisija, ki je ugotovila napredek vseh zborov.

T. TAVČAR

Babilon v Braslovčah

Člani dramske skupine Braslovče so se v soboto predstavili s premiero komedije Babilon. Tudi tokrat je bila režija in še marsikaj drugega v rokah požrtovalne Anice Brišnik. Kot je dejala, bodo s komedijo gostovali tudi v Šmihelu na avstrijskem Koroškem in pa seveda tudi v sosednjih krajevnih skupnostih. V komediji nastopajo Mateja Cizej, Tadeja Lošnik, Nataša Prisljan, Andi Miklav, Borut Cizej, Marjan Pustoslemšek, Roman Turnšek in Kristina Jelen. Na posnetku igralski ansambel.

T. TAVČAR

Savinjskih sedem po svetu

Ansambel Savinjskih sedem v zadnjem času dosega vse vidnejše uspehe tako v domovini kot tudi na svojih turnejah izven meja. Zanimalo nas je, kaj počno in kod potujejo, zato smo o tem povprašali vodjo ansambla Štefana Frece, ki nam je takole povedal:

ŠTEFAN FRECE: Našo skupino sestavljajo trobentač Sandi Škoflek, klarinetist Mirko Klinc, kitarist Srečko Lavbič, bas igra Vinko Frece, z nami pa je tudi pevka Anka Hribovšek, harmoniko pa igrajam jaz.

SAVINJSKI OBCAN: Koliko časa ste že skupaj in kje leži ključ vaših uspehov?

ŠTEFAN FRECE: Skupaj delujemo že peto leto, recepta za naš uspeh pa vam ne morem dati.

Tu sta pomembna volja in vaja, želja za uspehom in predvsem želja za igranja in glasbe. Brez tega ni napredka in tudi ne uspeha.

SAVINJSKI OBCAN: Izvedeli smo, da mnogo gostujete tudi v tujini, kod vas vodi pot?

ŠTEFAN FRECE: Nedavno smo se vrnili s turneje po Belgiji in to je bil do sedaj naš največji uspeh. Na naših koncertih so bile dvorane vedno razprodane do zadnjega sedeža, k temu pa je nedvomno pripomogla naša propaganda na belgijskem radiu in televiziji. Pravkar smo se vrnili s turneje po Sovjetski zvezi. Ta naša turneja je potekala v okviru prireditve izmenjave kulture s Sovjetsko zvezo, okrog novega leta pa pripravljamo turnejo v

Ameriko, spomladi pa se bomo verjetno odpravili še kam.

SAVINJSKI OBCAN: Nasmiha se vam nagrada časopisa KAJ, kdo je avtor pesmi?

ŠTEFAN FRECE: Avtor pesmi je Boris Kovačič, besedilo pa je napisal Ivan Sivec. Obenem pa bi se rad zahvalil vsem, ki so glasovali za nas, ko smo plezali po lojtrci zabavnih melodij in upam, da jih tudi v bodoče ne bomo razočarali.

Da bo ansambel Savinjskih sedem še vnaprej ostal zvest tistim, ki ga radi poslušajo, ne dvomimo in tudi za naprej jim želimo še večjih uspehov in mnogo zadovoljnega občinstva doma in na turnejah po tujini.

Branko KOBAL

Prispevki za kulturni dom

Za opremo kulturnega doma v Žalcu so krajanje prispevali 1.493.800 dinarjev, samostojni obrtniki pa 1.411.200 dinarjev. Od samostojnih obrtnikov so sredstva prispevali: Anton Blaj, Erik Blaj, Karla Blaj, Nada Premik, Ciril Mastnak, Zdenko Škorjanc, Franc Kvas, Marjan Polajžar, Danica Zagode, Evelina Veler, Jože Janežič, Ivan Kragl, Antonija Jurčec, Tanja Ramšak, Ljubo Korber, Marjan Dobovičnik, Heda Dobovičnik, Milan Čremožnik in Božena Lorber, Dani Kisovar, Franc Kekec, Olga Ratej, Vika Sadnik, Eran Sadnik, Drago Pirh, Ivanka Čas, Helena Banko, Anton Ježovnik, Vojko Rizmal, Stanko Kotnik, Janez Vipotnik, Drago Strahovnik, Milan Krajšek, Vili Krajšek, Bogdan Ivanc, Angela Šoster, Jože Šalej, Elica Šalej, Martin Požgajner, Rado Kovač, Mirjam Čremožnik in Jože Kovač.

Narodnozabavni ansamblj ponovno navduševali

Zadonele so fanfare godbenikov libijske godbe na pihala in oznanile pričetek »12 A« revije domačih ansamblov, ki jo je organiziralo delavsko prosvetno društvo Ludvik Oblak iz Liboj. Obiskovalce sta pozdravila Tone Mlinarič, tamkajšnji predsednik društva, in Tone Vrblj, ki je prireditelj tudi povezoval. Prvi je nastopil Hmeljarski instrumentalni kvintet, za njim pa ansambli Hajni Žalec, Brane Klavžar Štore, mladi muzikantje ansambla Kongras Kungota, potem pa se je predstavil še zmagovalac Ljubecne Viki Ašič, mlajši, ki je tudi tokrat zablestel s svojo zlato harmoniko. Za Vikijem pa je nastopila še ena skupina mladih muzikantov — ansambel Stopar iz Mengša. Po njihovem nastopu pa so se občinstvu predstavili še Medijski odmev iz Zagorja, za popestritev programa pa je poskrbel Vokalni kvintet Frankolovčani iz Frankolovega, nato pa nihče drug kot Janez Hočevar-Rifle, in Maja, naša znanca iz Mopedshowa, ki sta dokazala, da sta s svojim humorjem tudi v živo prava mojstra, ki se jima vsi od srca nasmeji.

Po Rifletu in Maji pa je prišel na vrsto še ansambel Francija Zemeta iz Vojnika, ki je doslej sodeloval že na vseh revijah domačih ansamblov v Libojah, potem Šaleški fantje iz Titovega Velenja, Celjski instrumentalni kvintet iz Celja, Viki Ašič iz Celja, Tone Kuder s pevcem Bracom Korenom iz Ljubljane, Slovenija s Polzele in Savinjskih sedem iz Liboj. Prireditelj pa so zaključili vsi nastopajoči ansamblj s skupno zaključno melodijo, ki je obenem pomenila zaključek »12 A« revije.

Prireditelj je odlično uspešna, kar je nedvomno v veliki meri zaslug organizatorja, kateremu grede vse pohvale, po predstavi je marsikdo izrekel željo, da si takšnih in podobnih srečanj želi tudi v prihodnje.

Branko KOBAL

Plesne skupine napolnile dvorano

Komisija za prostočasne aktivnosti pri Občinski konferenci ZSMS Žalec je v kulturnem domu v Žalcu pripravila drugo pregledno revijo plesnih skupin (prva je bila na Gomilskem), pripravili pa so jo v sodelovanju s plesnim gledališčem iz Celja. Veliko številno nastopajočih skupin dokazuje zanimanje za plesno dejavnost. Nastopile so skupine OŠ Ivan Kovačič, OŠ Šempeter, Sanje iz Vrba, plesni klub Impala, Igen iz Celja, Natya s Polzele, plesna skupina iz Trnave, plesni klub Video Expres, plesni klub iz Titovega Velenja in plesalec break dancea Mito Popovski.

Skupine so prikazale sodobne plesne tehnike, ki so ogrele ob-

činstvo. Posebnost večera je bil Mito Popovski s svojimi vragolijami v break danceu, ki je tudi prvi Slovenije v tej zvrsti. Navdušila je tudi plesna skupina iz Titovega Velenja z akrobatskim rock and rollom.

Po reviji so se skupine sestale na razgovoru, v katerem je sodeloval tudi predstavnik Zveze kulturnih organizacij Slovenije Igor Jelen. Izmenjali so izkušnje o plesnih tehnikah ter o nadaljnjem delu, za katerega pa nimajo skrbi, saj je zanimanje mladih za to zvrst precejšnje. S svojimi nastopi pa bodo nedvomno napolnili še marsikatero dvorano.

Tekst in foto: L. Korber

OBRITNO ZDRUŽENJE
ŽALECSREČNO IN USPEŠNO
V NOVEM LETU 1986

FOTO TONICA

ŽALEC Standrov trg 9
Telefon: (063) 712-252ATELJE ZA BARVNO
IN CRNO BELO
FOTOGRAFIJOŽELI
SVOJIM
STRANKAM
IN
POSLOVNIM
PRIJATELJEM
SREČNO IN
USPEŠNO 1986

ter se še naprej priporoča.

KULTURNO DRUŠTVO
GOMILSKO

SILVESTROVANJE

DOM KRAJANOV
GOMILSKO:
Zabavala vas bosta
pevec RUDI TROJNER
in
PTUJSKI INSTRUMENTALNI ANSAM-
BELProdaja vstopnic
na blagajni doma
od 17. do 19. ure.

Pionirski kotiček

DRAGI MLADI PRIJATELJI!

Srečno, pa zvrhan koš dobrih ocen v novem letu vam želim. Pa vsaj tako dobri in pridni bodite, kot ste bili doslej, s čimer ne boste razveselili le mene, temveč tudi vaše starše. Pri tem pa se malo spomnite tudi vseh vaših vrstnikov, ki žive drugače, v drugačnih razmerah kot vi.

Da, tudi nje moram obiskati! Morda bi bilo prav, da bi jih obiskal prej kot vas. No, jih pa bom, če mi bo uspelo!

Pa ne jezite se, če bodo morda zaradi tega vaša darila bolj skromna. Važno je, da na nikogar ne pozabim! Pa lepo pozdravljeni!

Vaš dedek Mraz

P-P-PERISKOP

Periskop!? V leksikonu piše, da je to vojaška priprava (daljnogled) za opazovanje iz kritja ali iz potopljene podmornice. Kdo pa vsak drugi terek ali soboto sedi pred TV-škaflo, da je to najboljša oddaja za slovenske najstnike. Mladi smo morali res dolgo čakati na nekaj zares pravega, takšnega kot je periskop. Le kdo si upa trditi drugače? Kar naj pomisli, kaj vse smo že videli v preteklih tednih. Iz začetniških nerodnosti sta se Majda in Matej razvila v prava voditelja. Popeljala sta nas v svet jamarjev, v svet živali, skupaj smo spustili rakete, bili ob morju. Tudi nova voditeljica Blažka in Vojko, nista nič manj veščca. Pa Jos. Na njega pa res ne smem pozabiti, saj daje vsaki oddaji svoj čar-humor. Nešteto je bilo njegovih neuspešnih poizkusov. Pustolovec in še izumitelj — nazadnje je izumil stroj za dve jajci. Janez je nov povezovalac v studiu. Njegovo delo teče spontano, komentira, včasih prav pikro. Škoda, da se tudi sam ne loti česa. Kar pa se tiče tem, lahko trdim, da so dobro izbrane. Dokaz za to je dejstvo, da me kmetijstvo sploh ne zanima. Periskop pa zna to temo odlično prikazati. Koga pa ne zanima Josovo kmetovanje? Poleg zanimivih nagradnih vprašanj je v vsaki oddaji predsvajan tudi kakšen video spot, za katere je treba priznati, da niso najnovejši, pa saj imamo za to druge glasbene oddaje, so pa dobri. Težko je reči o Periskopu kaj slabega, saj svoj namen popolnoma izpolnjuje. Tako iz tedna v teden, iz meseca v mesec nestrano pričakujemo toorkovo popoldne in se smejimo skupaj z Josom in Janezem, smo ravedovni kot Blažka Vojko in še in še. Naj torej živi PERISKOP!!!

Ksenja Turnšek,
OŠ Polzela

KNJIŽNICA JE ODRPTA

Letošnji kulturni dan smo namenili ogledu občinske matične knjižnice, ki je na široko odprla vrata bralcem. Že ob stopu nas je očarala in tudi tisti, ki jim je branje deveta briga, so se prav zaradi nje posvetili branju. Pred nami so se zvrstili najrazličnejši oddelki od leposlovja, do knjig z raznih področij — tako alpinizma, znanstvene fantastike, pa kriminalke, pustolovske in potpisne knjige in še in še. Skratka vsak lahko najde, kar ga zanima, ravnokar pa urejajo tudi Knjižni katalog.

Spominjam se še, kako smo se v stari, utesnjeni knjižnici premikali pod gorami knjig, ki jih ni bilo več kam dati. Zlasti za najmlajše je v novih prostorih prijeten kotiček, kamor bodo posebno ob puščobnih dneh še posebej radi zahajali. Tudi soba publicističnih del, časopisov in revij ne manjka in če upoštevamo, da so časopisi čedalje dražji, bo tu kaj kmalu pravi vrvež. Na žalost pa knjižnica še vedno nima opremljenega glasbenega oddelka, kjer bi tudi poslušalci glasbe prišli na svoj račun. Po realnih podatkih je naša knjižnica trenutno najlepša v Sloveniji, seveda pa ima pri tem veliko zaslug tovarišica Lesjak in njeni pomočnici. Prav bi bilo, če bi še nekateri pomolili svoj nos vanjo, ne pa v stvari, ki se jih prav nič ne tičejo.

Naše mesto je torej dobilo nov kulturni objekt, ki pa bo uporaben le, če bodo ljudje znali ceniti knjižne vrednote.

Sergej Perbil,
OŠ Žalec

DEDEK IN BABICA

Na robu gozda tiho stoji hiša, kakor da počiva svoj zasluženi počitek. Krita je s smrekovim lubjem in njena naoknice so sive in obrabljene. Vrata imajo železno kljuko in narejena so iz lesa.

V njej živi dedek in babica z jamicami na licih in žuljavimi rokami. Njuni sinovi so odšli v svet. Poredko se vračajo, često pozabljajo na dom, na svoje otroštvo in krušno peč, na katero so se zatekali v mrzlih zimskih dneh. Njihov oče sedaj sedi, se naslanja na palico, poleg njega pa babica tiho plete nogavice v upanju, da se vrne sin, ki naj bi ga grele.

Mimo njune hiše hodijo ljudje, a nihče si ne vzame toliko časa, da bi se ustavili pri njej. Dedkovo in babičino srce pa bije vse bolj slabotno, počasneje. Solza kane iz oči ob žalostnih, samotnih trenutkih, nasmeheta se le ptički, ki jima včasih zapoje.

Nataša Gorišek,
OŠ Vransko

PLES VIL IN PALČKOV

Izmislili smo si ples dobrevile in štirih palčkov. Eden je bil poreden, eden priden, dva pa tako, kot smo mi običajno. Nastopalo je še več kot pol razreda. Le z gibi in igro smo predstavili nagajivega škrate, ki je nagajal dobri vili, ostali palčki pa so se silovito trudili okoli njiju. Ples in gibi so pritegnili vsakega v razredu.

Tudi tako včasih preživimo prosti čas.

Jana Randl,
OŠ Petrovče

KAJ MI POMENI ŽIVETI V SVOBODNI DOMOVINI?

- Pomeni mi brezskrbno otroštvo. Petra, 8 a
- Živeti s staršema, bratcem v toplem, razumevajočem domu. Senka, 8. a
- Prosto se gibljem vsepovsod. Boštjan, 8. a
- Imam »žepnino«, s katero svobodno razpolagam. Maja, 8. a
- Srečna sem in se izvenšolsko udeležujem na raznih področjih. Božena, 8. a
- Svoboda je veselje vsake ptice, tako kot živali in človeka. Simona, 8. b

Rubrika mladih

Uspehi spodbuda za nadaljnje delo

PETER HELBL: POGREŠAMO POMOČ OBČINSKE KONFERENCE

Polzelski mladinci z zadovoljstvom stopajo v novo leto in upajo, da bo prav tako uspešno, kot je bilo letošnje, saj so dosegli nemalo delovnih zmag in s svojim delom dokazali, da so pomemben del družbe, v kateri živijo in z njo sodelujejo. Zanimali so nas delo, uspehi pa tudi problemi, s katerimi se srečujejo mladi Polzelani in zaprosili smo predsednika OO ZSMS Polzela Petra Helbla, da nam pove kaj več.

PETER HELBL: »Naša osnovna organizacija ima sestavljen program dela po posameznih mesecih in med najpomembnejšimi nalogami, ki smo jih opravili v letošnjem letu, so bile predvsem akcije: organizacija rock koncerta ob prihodu Titove štafete in organizacija prireditve Naša beseda, ki smo jo organizirali v občinskem merilu in celo osvojili tretje mesto v športnih igrah. Udeleževali smo se tudi akcij krajevne skupnosti in hortikulturnega društva, pomagali smo pri urejanju pokopališča in mrliške vežice. Posebej pa bi omenili prizadevanja pri opremljanju in ureditvi mladinske sobe, kjer smo polovico sredstev zbrali sami, polovico pa je prispevala krajevna skupnost Polzela. Ta prostor sedaj dobro koristimo, dvakrat tedensko prirejamo mladinske večere in vrtimo video filme. Šeje imamo vsakih štirinajst dni in se sproti seznanjamo z delom in problematiko v osnovni organizaciji. Na zadnji seji smo ustanovili krajevni svet, ki koordinira delovanje mladine v celotnem kraju.

Pohvaliti pa moram tudi naše delo s krajevno skupnostjo, s katero smo tesno povezani in katera zna skoraj vedno prislusniti našim problemom, tudi finančnim, mi pa se jim oddolžimo tako, da

Peter Helbl

sodelujemo na vseh prireditvah in akcijah, ki jih organizira krajevna skupnost.

Pogrešamo pa pomoč OK ZSMS, kajti predstavnika, ki je zadolžen za našo mladinsko organizacijo, doslej še ni bilo k nam, niti se ni udeležil nobene naše seje, čeprav so nam obljubili, da nam bodo pomagali s strokovnimi nasveti, vendar zaenkrat vse to ostaja le na papirju, zato smo nedavno na ta problem opozorili občinsko konferenco ZSMS.

A kljub nekaterim težavam smo si pri svojem delu nabrali precej izkušenj in moram reči, da večjih problemov ni bilo.

SAVINJSKI OBČAN: Kaj pa sodelovanje z mladimi iz drugih mladinskih organizacij?

PETER HELBL: »Tudi to poteka vzporedno s krajevno skupnostjo, ki je pobratena s KS Perunovac iz občine Kruševac in na osnovi tega tudi naša organizacija sodeluje z njihovo. Letošnje le-

to so naši delegati obiskali Perunovac, kjer smo se pobliže seznanili z njihovim delom. Oktobra so nam obisk vrnili in bili so naši gostje prav v času praznika krajevne skupnosti Polzela, kjer so se sami na najbolj neposreden način seznanili z našim delom.

SAVINJSKI OBČAN: Povejte nam, kako ste se vključili v praznovanje 40-letnice ustanovitve OZN?

PETER HELBL: »Ob 40-letnici ustanovitve OZN smo pripravili proslavo s kratkim programom, v katerega smo vključili tudi temo o delovanju OZN v svetu, sledila pa je razprava o delovanju kluba OZN v našem kraju. Klub OZN na osnovni šoli pa je obletnico obeležil med drugim tudi z risanim risb po asfaltu na temo miru v svetu.

SAVINJSKI OBČAN: In kakšni so vaši načrti za prihodnje leto?

PETER HELBL: »Prepričan sem, da bi z boljšo organizacijo in večjim prizadevanjem lahko dosegli še boljše uspehe. V prihodnjem letu pa bo ena od važnejših nalog, na katero se že sedaj pripravljamo, tesnejše sodelovanje in okrepitev stikov z mladinsko organizacijo iz Parizelj, ki se v svojem delovanju srečuje s kadrovskimi problemi, kar ima za posledico slabo organizacijo in nedelavnost. Kolikor bo v naših močeh, jim bomo priskočili na pomoč in prepričan sem, da bomo skupaj lažje premostili marsikatero prepreko.

Tako smo zaključili razgovor na Polzeli. Mladincem delovnega polleta in perspektivnih idej ne manjka in če bo tako tudi v bodoče, bo novo leto, ki se bliža, zares srečno in polno uspehov.

Branko KOBAL

Položaj študenta v tradicionalnem okolju

Študentu je usojen različen položaj, glede na to, ali izhaja iz podeželja ali iz centrov. To pa vpliva na položaj, vlogo in dejavnost študenta. Študentje, ki izhajajo izven centrov Ljubljane in Maribora, smo v slabšem položaju zaradi tradicionalnosti, ki je prisotna v gospodarstvu, odnosih v proizvodnji, med ljudmi in šolstvu. Ta negativno opredeljena tradicionalnost se kaže v nerazvejanosti dela in odnosov v delu, temu pa sledi tudi nerazvejanost oziroma ozkoglednost v pogledih na svet in okolico. Torej gre za pojav, ki največkrat ne vidi prednosti določenih dejavnosti, ki jim v svetu dajejo velik poudarek. Slaba ekonomska situacija vpliva tudi na

študente, še zlasti tiste, ki izhajajo izven omenjenih centrov. Ternu je treba dodati še pojav, ki je odraz slabe strukture kadrovskih štipendij. Zato si moramo zastaviti upravičeno vprašanje, kakšen je položaj študentov in kako je cenjeno njihovo znanje in delo. Resnici na ljubo lahko damo takoj negativen odgovor, pa naj gre za tradicionalno družinsko miselnost ali celo za zaostalo miselnost združenega dela. Za študij naravoslovnih usmeritev je relativno dovolj štipendij in ustreznih delovnih mest, kar pa ne velja za študente družboslovja. Povsem razvrednoteno je tudi delo z družboslovnim znanjem, saj ni malo primerov izjav: »Aha, spet

tisti, ki jih bomo preživljali!« »Z govoričenjem ne bo veliko uspeha, kruh je tam, kjer se kaj naredi, je tudi vsakodnevna izjava v javnosti. Mislim, da tako zamegljeni miselnosti ni kaj dodati. Zavedati pa se moramo, da humanistične vede ne moremo črtati, če hočemo razvoj družbenega sistema in prakse. Družboslovje je bilo vedno nosilec duhovnega razvoja družbe, kar vpliva tudi na ekonomski razvoj. Predvsem pa ne kaže podcenjevati lastnega znanja, zato je zadnji čas, da se mačehovski odnos do študentov, njihove moči in položaja tudi spremeni.

Vojko Zupanc

Programsko volilna konferenca

Na programsko volilni konferenci v drugi polovici novembra so študentje osnovne organizacije Kluba študentov občine Žalec ocenili delo za preteklo obdobje in določili naloge in cilje za bodoče delovanje.

V preteklem letu so študentje organizirali spoznavni večer, plavanje, smučanje, vključili so se v organizacijo nekaterih prireditev v občini, udeležili pa so se tudi nekaterih lokalnih delovnih akcij.

Za letos so si poleg spremljanja prireditev in akcij v organizaciji Občinske konference ZSMS zastavili še plan dela za povečano dejavnost na področju splošnega ljudskega odpora in družbene samozaščite, inovacijske dejavnosti, štipendijske politike, športa in kulture, kjer nameravajo ustanoviti dramsko skupino. V pestro zastavljenem programu pa bo verjetno vsakdo našel tudi kaj zase.

V razpravi programsko volilne konference so študentje izpostavili težave in probleme, ki jih pestijo, zlasti pa vprašanje štipendiranja, zaposlovanja in nedorečenosti pri služenju vojaškega roka. Vsekakor pa bodo morali pri kopici problemov, s katerimi se največkrat spopadajo sami, morali biti v bodoče tudi bolj kritični do lastnega dela in napak.

J. Kos

Dvoje državnih prvenstev

Smučarji skakalci SD Braslovče in Andraž so se vneto pripravljali na novo skakalno sezono, ki se je že pričela. Že prve tekme so pokazale, da so mladi skakalci dobro pripravljene ter da bodo leto dosegali dobre rezultate. Tehnični vodja Jože Oblak je povedal, da bodo v letošnji sezoni organizatorji kar dveh državnih prvenstev. Tako bodo imeli 17. januarja ekipno državno prvenstvo za starejše mladince, sredi februarja pa pionirsko državno prvenstvo. Obe tekmi bosta na lani odprti 70-meterski skakalnici. Na sliki: Mladi skakalci pred odhodom na tekmo na Dobrovlje za pokal regije.

Besedilo in slika: T. TAVČAR

Iz naših krajevnih skupnosti • Iz naših krajevnih skupnosti

V ŽALCU IN NA VRANSKEM ZA SAMOPRISPEVEK

V krajevnih skupnostih Žalec, Vransko in Prebold so se krajani 8. decembra na referendumu odločili za samoprispevek. V krajevni skupnosti Žalec se je za samoprispevek odločilo 54 odstotkov krajanov ob 84-odstotni udeležbi, na Vranskem pa 61 odstotkov ob 88-odstotni udeležbi, v Preboldu pa je ob največji udeležbi, in sicer 95 odstotkov, 21 samoprispevek glasovalo le 42 odstotkov krajanov.

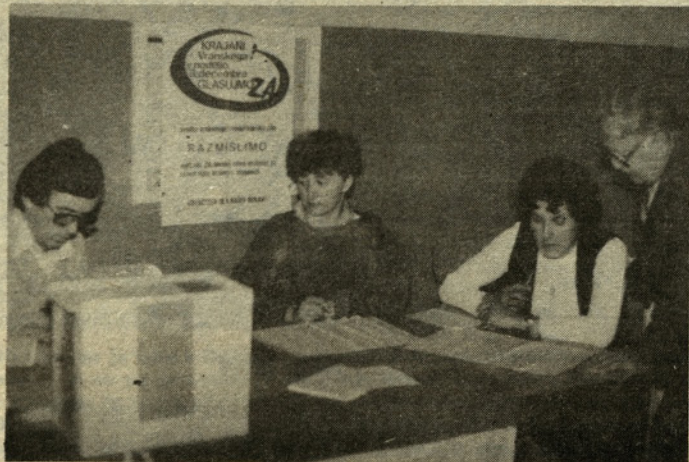
Ko smo na dan referenduma obiskovali posamezna volišča v vseh treh krajevnih skupnostih, je bilo povsod že v zgodnjih jutranjih urah živahno, udeležba pa dobra. V pogovorih s predstavniki volilnih odborov smo lahko slišali mnenja, ki so izražala upanje, da bodo referendumi uspeli, saj so potrebe velike, slišati pa je bilo tudi bojazen zaradi neugodnih ekonomskih oziroma življenjskih razmer. Prav v tem je najbrž poglavitni razlog za nižje odstotke v Žalcu, še posebej pa v Preboldu. Lahko pa tudi zapišemo, da marsikje volišča niso bila primerno urejena, v Zadržnem domu v Preboldu je bilo volišče temno, manjkala pa je tudi miza za glasovanje. V večini primerov so se volilni odbori trudili za kar najboljši izid, marsikje pa tega ni bilo čutiti. V Žalcu je pihalni orkester s koračnicami pripravil

praznično razpoloženje, pionirji osnovne šole Peter Sprajc-Jur pa so se krajanom zahvalili za prizadevanja pri razvoju krajevnih skupnosti.

V krajevnih skupnostih Žalec in Vransko bodo torej v naslednjih petih letih lahko rešili nekatere najpomembnejše naloge, v Preboldu pa razmišljajo o ponoviti referendumu.

Sicer pa nam je predsednik skupščine KS Anton Ajdič povedal naslednje: »Zal nam referendum ni uspel, s tem pa ostajajo odprte tudi rešitve nalog, ki smo jih zajeli v program samoprispevka. Sedaj bomo najprej temeljito ocenili vzroke, nato pa se bomo odločili za ponovni referendum.«

ik

190 novih telefonov

Na krajsi slovesnosti so minuli četrtek v Braslovčah podpisali sporazum o sofinanciranju in izgradnji krajevnega telefonskega omrežja za celotno krajevno skupnost Braslovče. Sporazum določa izgradnjo 190 telefonskih priključkov v predračunski vrednosti 60 milijonov dinarjev. Od tega bodo krajani prispevali 38 milijonov, kar pomeni 200 tisočakov

za posamezen priključek, dvanajst milijonov bo šlo iz krajevnega samoprispevka, ostalo pa bo do sredstva SIS za komunalno in ceste Žalec, PTT Celje in udarniško delo krajanov.

Izgradnja telefonskega omrežja bo v Braslovčah zaključena do leta 1987. Kljub visoki ceni za posamezen priključek so telefonski

priključki razprodani. Sporazum je za PTT Celje podpisal direktor Ivan Slamnik, v imenu krajevnih skupnosti pa predsednik sveta KS Ivan Fale. Svečanemu podpisu so prisostvovali tudi predstavniki družbenopolitičnih organizacij v KS.

T. Tavčar

Polzela

Gračina Šenek obnavljajo

Gračina Šenek na Polzeli, kjer je Dom upokojencev, je že vrsto let potrebna obnove. Po letu 1982, ko so oskrbovance iz nje preselili v novo stavbo, se je njen propad še pospešil. Graščina je zgodovinski spomenik prve kategorije, zato bi bilo nedopustno, da bi propadla. Odločili so se, da jo bodo postopoma obnovili. Tako so že lani popravili streho, sedaj pa opravljajo gradbena, obrtna in druga nujna potrebna dela.

Zbrali so 93 milijonov dinarjev, ki so jih prispevali skupnost pokojniškega in invalidskega zavarovanja, občina Mozirje, del je iz sredstev žalskega občinskega samoprispevka, del sredstev pa je primaknil tudi Dom upokojencev na Polzeli. Za predvidena dela je Dom upokojencev s celjsko Obnovo podpisal pogodbo za dobrih 83 milijonov dinarjev, ta znesek pa se je zaradi podražitev povečal kar na 123 milijonov. Seveda manjkajoča sredstva ne smejo ustaviti obnovitvenih del, zato bodo verjetno tisti, ki so že priskočili na pomoč, primaknili tudi ostalo. Ko bo graščina obnovljena, njena notranjost pa prilagojena potrebam Doma upokojencev, bodo oskrbovanci spet našli svoj prostor v njej.

T. TAVČAR

Zdravstveni dom pod streho

Zdravstveni dom na Polzeli je razburil krajane Polzele saj so morali tisti, ki so prišli v ambulanto, imeti s sabo dežnike. Gradbeno podjetje Beton iz Zagorja ob Savi, ki je prevzelo dela za nadzidavo doma, je precej kasnilo pri delih, zato je bil dom precej časa brez strehe in je deževje napravilo svoje. No, dom je sedaj nadzidan in na njem je tudi streha.

T. TAVČAR

Braslovče

Upokojenci za bolnišnico

Upokojenci — člani društva upokojencev Braslovče so se pridružili ostalim društvom upokojencev v zbiranju sredstev za posodobitev celjske bolnišnice. V ta namen so posamezni sektorji zbrali: Letuš — 31.000 din, Parižlje 25.500 din, Braslovče 24.500 din, Podvrh 7.600 din, Kamenče, Poljče, Sp. Gorče 20.070 din, Male Braslovče 11.900, Zg. Gorče 7.030, Rakovlje 13.400 in Preserje 14.000 dinarjev. Skupaj je bilo zbranih in nakazanih 155.000 dinarjev.

So pa braslovški upokojenci tudi sicer aktivni. Med ostalimi so se udeležili tekmovanja ribičev v Preserju, kjer so osvojili drugo mesto. Enako mesto pa so osvojili tudi pri gobarjenju na občinskem tekmovanju v Grižah. Poleg teh dveh sekcij pa deluje tudi kolesarska, ki je pripravila že vrsto izletov v bližnje kraje.

Člani društva se tudi redno udeležujejo raznih izletov, od katerih jim je ostal najbolj v spominu obisk Auguštinčičeve galerije v Pomurju ter muzeja na gradu Trakuščani, zato si podobnih izletov še želijo.

Jelka Kolšek

Prebold

Za lepši in urejen kraj

Čeprav je sedaj zimski čas, preboldski hortikulturniki ne držijo križem rok. Potem, ko so vneto zasakali rokave in posadili vse grede, da bodo v spomladanskem vremenu že lahko bujno zacvetele, se sedaj pripravljajo na ustanovitev samostojnega hortikulturnega društva. Dosej so namreč delovali kot sekcija Turističnega društva. Njihov obseg delovanja je presegel delovanje sekcije in zato je tudi prav, da kot društvo še poglobljeno nadaljujejo z začetim delom, ki kaže vidne sledove na vsakem koraku. S predsednikom sekcije Francetom Cestnikom sva pred ustanovitvijo društva še nekoliko pokramljala o njihovih minulih in bodočih nalogah.

»Če se ozrem na leto, ki se izteka, lahko ocenim, da je bilo dokaj uspešno. Zastavljen plan smo

Franc Cestnik

izpolnili in rezultat tega so tudi vse tri zasajene grede z osrednjo v centru Prebolda. Lahko smo zadovoljni z udeležbo na delovnih akcijah in mislim, da tudi družabnosti ob delu ni manjkalo.«

— In kako v naslednjem letu, ko boste delovali že kot društvo? — Menim, da naše delo po vsebini ne bo bistveno drugače. Delali pa bomo verjetno le še intenzivnejše, saj je naša želja, da bi bil kraj z okolico, ko bomo v kraju praznovali občinski praznik, res čimbolje urejen in zasajen s cvetjem in okrasnim grmičjem. Prav v minulih dneh pa smo s sodelovanjem KS povabili lastnike hiš, da bo akcija dobro stekla. Ob tem pa velja povedati, da naše društvo šteje preko 800 članov in da je to že del garancije, da bo kraj v naslednjem letu lepši in privlačnejši. Nikakor pa ne gre pozabiti izredno prizadevnih članov v Gornji vasi in Latkovi vasi, ki so dali viden prispevek tudi k ureditvi svojih vasi.«

10 let društva upokojencev

Društvo upokojencev v Preboldu je bilo do leta 1975 podružnica društva v Žalcu. Z okrog tristo člani so izpolnili pogoj, da se osamosvojijo, zato so ustanovili samostojno društvo. Leta 1975 so se tako enoglasno odločili za samostojno društvo, sprejeli statut, prvi predsednik društva pa je postal Andrej Ancelj. V prvih letih so v glavnem prirajali razne izlete, do šest letno po Sloveniji, podali pa so se tudi izven meja naše domovine.

Društvo šteje sedaj že skoraj sedemsto članov, od katerih se jih večina udeležuje raznih izletov, pri organizaciji izletov pa jim vselej pomaga sindikat Tekstilne

tovarne Prebold, s katerim tudi sicer dobro sodelujejo.

Ko je pred nedavnim Turistično društvo Prebold predalo naselje vikend hišic pri bazenu v najem raznim društvom, so eno od hišic vzeli v najem tudi preboldski upokojenci. Z udarniškim delom so jo najprej uredili, na pobudo predsednika Feliksa Reberšeka pa so ob njej zgradili še balnišče in rusko kegljišče, na katerih se člani društva sedaj redno rekreirajo.

Poleg te rekreacije pa v društvu tudi redni delujejo planinska, kolesarska in gobarska sekcija. 131 članov planinske sekcije se je udeležilo štirih uspešnih pohodov na Šmiglovo zidanico, na Žvajgo, kjer so obiskali grob partizana Mraka, na Paški Kozjak, po

poti XIV. divizije in na Golovo. 56 članov se je udeležilo dveh kolesarskih trimov in polževish dirk pri jami Pekel, na čelu katerih je vselej sivolasi mladenič, 82-letni Franc Zagožan. Zelo zagreti so tudi gobarji, pri katerih je imel največ sreče Rado Krajnc z najtežjim jurčkom.

Sedaj ob izteku starega leta nameravajo kot vsako leto obiskati težko bolne in nepomične člane, ki jih obisk svojih članskih tovarišev zelo razveseli, saj jim daje občutek, da niso pozabljeni. S pomočjo delovnih kolektivov v kraju in krajevnih skupnostih pa lahko te svoje člane tudi skromno obdarijo.

Mirko Podgoršek

 * MODNA KONFEKCIJA *
 * MODNA KRILA IN HLAČE *
 * TUDI Z NAŠIMI PROIZVODI *
 * SREČNO IN USPEŠNO *
 * V LETU 1986 *

 * VSEM DELOVNIM LJUDEM, *
 * OBČANOM IN POSLOVNIM *
 * SODELAVCEM ŽELIMO V LETU 1986 *
 * OBILO POSLOVNIH USPEHOV *
 * IN OSEBNE SREČE *

Žalski karateisti drugi v Sloveniji

V soboto, 7. decembra, je bil v Slovenji Gradcu play-off štirih najboljših slovenskih ekip v karateju. Udeležile so se ga ekipe Boris Kidrič iz Maribora, Olimpije iz Ljubljane, Titovega Velenja in Žalca. Žalski karateisti so dvakrat zmagali in enkrat tesno izgubili. Premagali so Olimpijo z 8-2 in Titovo Velenje z 10-0, izgubili pa so z ekipo

Borisa Kidriča iz Maribora z rezultatom 4-6. Prvak Slovenije je tako postala ekipa Borisa Kidriča iz Maribora pred ekipo Žalca, Olimpije in Titovega Velenja. S tem so fantje naše doline dokazali, da sodijo v sam vrh slovenskega karateja. Za ekipo Žalca so se borili: Jože Hudovernik, Mirko, Ferdinand Sorli,

Boris Golič, Janez Leber, Boro Sredič, Tone Škorjanc, Franc Žumer, Rihard Žibret in Vlado Gor. Drugo mesto v Sloveniji je doslej največji ekipni uspeh žalskih karateistov, za kar pa ima vsekakor največ zaslug ustanovitelj in trener Silvo Marič.

Miran Maček

Pripravljeni na sezono

Ni še dolgo tega, ko je Smučarski klub Prebold organiziral že svoj sedmi smučarski sejem, s katerim je bil pravzaprav narejen uvod v novo smučarsko sezono. S Tomažem Vozličem, ki že vrsto let uspešno vodi preboldski smučarski klub, sva v času sejma poskušala preleteti delovanje njihovega društva.

Na vprašanje, kaj so storili v tem letu, je povedal: »Naš največji zalogaj je bila obnova smučarskega doma pri vlečnici. Uredili smo nove stene, streho, izolacijo, tako da bodo sedaj bistveno boljši pogoji za delo pri vlečnici. Končno nam je tudi uspelo, da se je smučišče dobro zaraslo s travo. Ob tem pa velja izreči zahvalo SIP-u, ki nam je s svojimi kosilnicami za hribovsko košnjo pokosil smučišče. Lahko rečem, da je sedaj smučišče pripravljeno do take mere, da bo ob ugodnih snežnih razmerah lahko brezhibno delovalo.«

— In kaj meniš o samem sejmu?

»Mislim, da je smučarski sejem postal nepogrešljiv in sestavni del smučarje ter navdse priljubljena oblika priprav na smučarsko sezono. Poleg tega, da je tu možno zamenjati rabljeno

Tomaž Vozlič

opremo z ustrežnejšo ali kupiti novo, sta na sejmu vedno prisotni tudi svetovalca, ki marsikoga podučita, mu pomagata izbrati primerno opremo in mu svetovati, kaj je zanje pravšnje. Glede na to, da je smučarska oprema vedno dražja, si brez sejma v bodoče ne bo lahko zamišljati smučarje, saj bo za marsikateri žep predraga. Za društvo pa ima sejem tudi finančni učinek, saj si tako zagotovimo štart v novo sezono.«

— Kakšen pa je vaš program za to sezono?

»Tako kot minula leta bomo uvedli tečaje za šolsko in predšolsko mladino ter tudi za odrasle v popoldanskem času. Samo rekreativno smučanje pa bo odvisno od debeline snežne odeje. Ob tem pa velja dodati, da še vedno nimamo toliko zelene in potrebne teptalne naprave. Ne nazadnje pa imamo namen vzginiti svojo tekmovalno vrsto, kar pa je tudi pogojeno z razpoložljivimi finančnimi sredstvi. Vsekakor pa se bodo preboldski otroci udeležili vseh tekem v občinskem merilu in tudi ostalih. Ostali tekmovalci pa imajo ponovno veliko željo po osvojitvi Vebrovega memoriala, ki so ga doslej osvojili že dvakrat.«

— Kadrovsko ste najmočnejši v občini, mar ne?

»Mislim da je to res, saj imamo 14 vadiateljev smučanja, dva učitelja smučanja, ki sta tudi trenerja, ter celo vrsto pripravnikov. Mislim pa, da je zadaj množica mladih, ki bodo ob resnem in zagnanem delu lahko uspešno nadaljevali z delom kluba in smučarje v Preboldu.«

Ob koncu pa velja dodati, da se čez poletje smučarji prelevijo v plavalce in da uspešno delajo v funkciji plavalnega kluba.

D. Naraglav

Šport na kratko

Rokometaši Minerve so jesenski del tekmovanja v slovenski rokometni ligi končali na prvenstveni lestvici na zadnjem mestu. Od enajst odigranih prvenstvenih tekem so eno zmagali ter zadnjo z ekipo Ponikve igrali neodločeno 21:21. Negativno imajo tudi razliko v golih in sicer so dali 249 golov, prejeli pa so jih 292. V prvem spomladanskem kolu bodo gostovali pri Usnarju, do tedaj pa jih čaka precej dela.

V Vinski gori so pripravili šahovski turnir, nastopilo pa je sedem ekip. Zmagal je Šahovski klub Žalec, sledijo ŠK Titovo Velenje, Šoštanj, Vinska gora itd

Na rednem šahovskem brzo-turnirju v Šempetru je zmagal Stane Skok pred Jožetom Štormanom, Štefanom Peternelom in drugimi. Nastopilo je 17 šahistov.

Na strelšču v Šempetru so pričeli občinsko ligo z zračno puško, kjer je v prvem kolu nastopilo 32 strelcev v štirih ekipah. Zmagala je prva ekipa Šempetra, med posamezniki pa je bil najboljši Pavle Valant (SD Lobjo).

V tretjem kolu prve republiške lige s serijsko zračno puško je v Žalcu gostovala ekipa SD Avgust Majerič iz Maribora. Gostujoča ekipa je tudi zmagala s 1446 krogi. Najboljši na srečanju je bil Kurnik s 370 krogi, med domačini pa je bil najboljši Mladen Melanšek s 368 krogi.

Za las ob republiški naslov

Šahisti žalskega kluba so za las izgubili naslov republiškega prvaka na 39. prvenstvu v Topolšici, kjer je nastopilo deset ekip. Z istim številom točk, žal pa za manj zmag, so osvojili drugo mesto za Kovinarjem iz Maribora. Žalski šahisti, ki so lani že sodelovali v drugi zvezni ligi, so vse do zadnjega kola vodili, potem pa je prišlo do presenetljive in »čudne« zmage Kovinarja nad Ptujem. Tako so žalski šahisti ponovno dokazali, da so med najboljšimi v Sloveniji. Igrali pa so Vojko Zorman, Marjan Črepan, Tomo Halik, Marjan Slak, Franc Brinovec, st.; Jože Zorko, Mitja Urisek, Karli Turk, Bojana Zorko, Suzana Urisek, Franc in Dušan Brinovec ter Darko Plahuta. Ekipo sta vodila Branko Pipal in Zvone Kunst.

Skoki za pokal

Na Dobrovljah je SD Braslovče-Andraž pripravilo skoke za regijski pokal. Nastopilo je 41 skakalcev iz sedmih klubov, največ uspeha pa so imeli domačini in mladi skakalci iz Titovega Velenja.

Rezultati ml. pionirji: 1. Rednak (T. Velenje) 180,5, ... 3. Jerman (Braslovče-Andraž) 169,0 (18, 19); starejši pionirji: 1. Podkrižnik 185,0 (20,5, 19,5), 2. Oblak 183,5 (20, 20); 3. Zagožen (vsi Braslovče-Andraž) 178,0 (20, 20) itd.

Izletnik Celje

TOZD TURISTIČNA AGENCIJA
Poslovalnica ŽALEC

CENJENE STRANKE OBVEŠČAMO, DA JE ZA SMUČANJE V ČASU ZIMSKIH ŠOLSkih POČITNIC ŠE NEKAJ PROSTORA, ZATO POHITITE S PRIJAVAMI.

V mesecu januarju smo pripravili zanimiv program v sodelovanju z agencijo **ATLAS AIR TOURS** na **VIS** po zelo ugodnih cenah.

Možnosti so:

- prevoz z vlakom iz Zagreba — 8 dni 20.700 din
- prevoz z letalom iz Ljubljane — 9 dni 32.800 din
- 12 dni 39.100 din

Razpolagamo tudi s programi za vsa ostala mesta ob morju, za zdravilišča, za kmečki turizem ter za ostali kontinentalni del.

STROKOVNA POTOVANJA:
HEIMTEXTIL FRANKFURT — 7.1. 1986 — 4 dni z letalom 95.800 din
FLORMARKT PADOVA — februar 1986 — 1 dan z avtobusom SIA-SIMA PARIZ — marec 1986 — z letalom — cena naknadno SE PRIPOROČAMO ZA OBISK!
VSEM DELOVNIM LJUDEM IN OBCANOM ŽELIMO VELIKO SREČE IN POSLOVNIH USPEHOV V LETU 1986!

VAŠA AGENCIJA
IZLETNIK ŽALEC

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše ljube mame, stare mame, sestre, tašče in tete

Marije Poljanšek

iz Žalca

se iskreno zahvaljujemo kolektivu Zdravstvenega doma Žalec, DO Strojna Žalec in DSSS Strojne, sosedom in prijateljem za tolažilne besede v najtežjih trenutkih, za venco in cvetje. Zahvaljujemo se tudi duhovniku za opravljen obred in pevcem iz Govtovelj za ganljivo petje.

Vsi njeni

ZAHVALA

ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, starega očeta, strica in svaka

Martina Dolerja

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti, darovali venco in cvetje, nudili denarno pomoč ter nam pomagali v dneh njegove bolezn. Posebej hvala gasilskemu društvu iz Levca za poslednje slovo in govor, vsem njegovim prijateljem in znancem iz Levca pa tudi sosedom iz Doberteše vasi.

Hvala za darovano cvetje in izrečeno sožalje.

Vsi njegovi

Dne 27. oktobra 1985 naju je tragično zapustil dragi oče

Dušan Bošnjak

Ko sva bili najbolj sami, nama je nesebično pomagal delovni kolektiv Garanta Polzela, posebno njegovi sodelavci Strojne, zato se jim najlepše zahvaljujemo. Hvala tudi Tekstilni tovarni Prebold in delavcem laboratorija.

Žaljujoči hčerki **Nada in Alenka**

ZAHVALA

ob prerani in boleči izgubi našega dragega moža, očeta, starega očeta, strica in brata

Albina Kača

iz Prebolda

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, sočustvovanje, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala KS Prebold, TT Prebold, pevskemu zboru, godbi in župniku za opravljen obred. Posebno se zahvaljujemo združenju šoferjev in avtomehanikov Žalec in njenemu poveljniku uniformirancev ter govorniku za poslovnilne besede ob odprtju grobu.

Žena Pavla, sin Milko in Albin z ženama Lučko in Marijo ter vnukinjami Katjo, Majo, Matejo in Andrejo.

Po čem tečaji in smuka na Gozdniku

Smučarski klub Gozdnik Žalec bo tudi letos poskrbel za prijetno in poceni smuko na smučišču Gozdnik, kamor bo smučarje redno prevažal kombi izpred delovne organizacije Minerva v Zabukovici. Kljub temu da snežne razmere ne bodo najbolj ugodne, bodo smučarji redno obveščeni o obratovanju smučišča, saj bodo seznanjeni s časom obratovanja na posebnem panoju ob cesti pri upravi Hmezada v Žalcu ter ob cesti pri Udovč v Zabukovici.

Od snežnih razmer pa bo odvisna tudi organizacija raznih ski tečajev za odrasle in mladino. Ti bodo organizirani petkrat po tri ure za mladino in petkrat po dve uri za odrasle, za katere pa bodo morali odšteti pionirji — člani kluba 500 din, nečlani pa 800 dinarjev. Odrasli člani bodo morali za smučarsko znanje odšteti 1.200 din, nečlani pa kar 2.000 dinarjev.

Naj še povemo, da znaša članarina 1.000 dinarjev letno za odrasle in 500 dinarjev za mladino do 15. leta starosti. Letno članarino lahko poravnate pri Jožetu Keku v DO JUTEKS Žalec, telefon: 712-121, ali pa na smučišču Gozdnik v času obratovanja, na obeh krajih pa bodo sprejemali tudi prijave za tečaje.

In kakšen je cenik za smuko na Gozdniku? Smučarji bodo morali za dnevno karto odšteti 450 dinarjev, za poldnevno pa 350 din. Otroci do desetih let bodo smučali nekoliko ceneje, saj bo dnevna karta zanje 350 din, poldnevna pa 200 dinarjev. Točke bodo veljale 200 din za veliko in 100 din za malo vlečnico. Tudi na Gozdniku bo možno smučati s sezonsko karto s fotografijo, ki bo posameznika veljala 4.000 din, delovno organizacijo pa bo prenosna sezonska karta veljala 10.000 dinarjev.

MINERVA

**SREČNO IN USPEŠNO
NOVO LETO
1986**

IVANA OREŠNIK,
TOMŠIČEVA 11
ŽALEC

obveščča

da je odprla **moški frizerski salon**, ki posluje vsak dan, razen ponedeljka, od **8.00 do 12.00 ure** in od **14.00 do 19.00 ure**, ob sobotah pa od **8.00 do 14. ure**.

Se priporoča za obisk!

Lep uspeh v kontaktnem športu

24. 11. 1985 je bilo v Zagorju ob Savi četrto tradicionalno ODPRTO PRVENSTVO SRS V SEMI KONTAKTU. Člani sekcije SEMI KONTAKT TVD Partizan Polzela so dosegli lepe rezultate, saj so zasedli kar tri prva mesta: med pionirji (1. 72) Silvo KAPITLER, med člani Gorazd KUPEC od 84 kg in Bojan PUŠNIK nad 84 kg.

DA NE POZABIMO

Slovenske ljudske vraže

Zimski čas je izredno primeren za razmišljanje o slovenskih ljudskih vražah. Odgovore najdemo v knjigi Rada Radeščka Slovenske ljudske vraže, v kateri je marsikaj ohranjenega tudi iz naše doline. Zanimivo je pričevanje Julke Goropevšek iz Stopnika nad Vranskim o srečnih in nesrečnih dnevih v tednu.

Pripoveduje, da je v Stopniku in bližnji okolici nedelja sreden dan. Od nekdanj na ta dan niso smeli opravljati kmečkih del, vsaj nekaterih ne. Danes je to dovoljeno, vendar pa ljudje še danes verjamejo, da doleti nesreča vsakega, ki na nedeljo počenja kaj zlobnega ali iz hudobije. V Stopniku tudi pravijo, da na torek ni dobro začeti kakšnega večjega dela, lahko pa ga nadaljuješ, če si ga začel že kak dan prej.

Med najstarejšimi božičnimi navadami je peka posebnega kruha. V Stopniku je to potica s suhimi krlji, po navadi hruškovi. Potico spečejo kot kruh »na čegel«, pogaček s suhim sadjem pa se imenuje božičnik. Malo pred polnočjo, ko gredo domači v cerkev, dobi vsak član družine kos te pogače. Poleg božične potice spečejo tudi božično gibanico.

Zelo star običaj je tudi obnavljanje hišnega ognja. Tako je v Stopniku navada, da na veliko soboto zgodaj zjutraj otroci prinesejo s kresilno gobo blagoslovljen ogenj iz farne cerkve v vsako hišo, kar je po vsej verjetnosti navada tudi drugod. Takrat pa, ko pečejo velikonočni kruh, dajo na ogenj nekaj šib iz cvetnonedeljske blagoslovljene butare z namenom, da ne bi nikoli zmanjkalo kruha. Takšne šibe zatikajo tudi za streho, da v hiše ne bi udarila strela.

V ljudskem vražjeverju predstavlja živalski svet posebno skupino in nekateri ljudje še danes verjamejo, da je človekova usoda tesno povezana z obnašanjem živali. Dokaj živa je vraža, da oglašanje nočnih ptičev, sove in čukov, ne pomeni nič dobrega. Napovedujejo celo smrt, če pa se oglasi v bližini hiše grlica, pomeni to rojstvo. Tudi kokoši ne najavljajo nič dobrega, posebno če pojejo kot petelini. Od nekdanj so verjeli, da lahko s svojim petjem »izpojejo« gospodarja (smrt gospodarju), zato so kokoši »petelinko« kar najhitreje zaklali, da bi se obvarovali nesreče.

Srečo ali nesrečo napoveduje tudi kukavica. V Stopniku verjamejo, da se potlej, ko se spomladi prvič oglasi, ni treba več bati mraza. Ko jo spomladi prvič zaslišiš, pa se je treba prijeti za žep in skrbno mešati denar v njem in tako imaš potlej celo leto dovolj denarja.

Za sovo velja, da prinaša smrt. Če zvečer enakomerno skovika, se ni treba človeku ničesar bati. Gorje pa, če ima poseben glas in pri tem zaide zelo blizu hiše, saj to brezdvoma pomeni nesrečo, navadno pa celo smrt.

Stoletja so tudi rastlinam pripisovali nadnaravno moč. Za štiriperesno deteljico je tako nastal pregovor: Srečno oko, ki jo ogleda in nesrečna roka, ki jo utrga!

V Stopniku je ohranjena tudi vraža, da če ponoči kaj zaropota, to najavlja skorajšnjo smrt, enako velja tudi za predmet, ki se v hiši brez vzroka prevrne.

Toliko o vražah v Stopniku, ki jih je zapisala Julka Goropevšek, če v vašem kraju poznate še kakšne druge, pa nam sporočite, da bomo tudi o njih kaj zapisali.

F. Ježovnik

Pri Gasilcu prijetno in domače

Vsem krajanom Matk je dobro poznana gostilna Gasilec, kamor radi zahajajo, posebno ob koncu tedna, saj je znana po dobri postrežbi, raznovrstne pijače ne manjka, pa tudi za pod zob se kaj dobi: od zrezkov, ražnjičev, čevapčičev do okusnih postrvi. Vse to zaenkrat pripravlja lastnica gostilne Štefka Podobnik. Gostilno upravlja z možem že poldrugo leto in pravita, da je delo za dva kar naporno, saj je prostora za 120 gostov, vendar delata z veseljem in najbolj sta zadovoljna, če so zadovoljni tudi njihovi gostje. Ti pa vsekakor so, saj je marsikdo vedel povedati kaj pohvalnega, dobrega. Še posebej sedaj, so rekli, od kar je lokal obnovljen in imamo nove moči za pultom, je vzdušje bolj prijetno, domače, prav nič hladno in gostilniško.

S Podobnikovima smo spregovorili o delu v lokalu in v razgovoru izvedeli marsikaj zanimivega. Slavko je prišel z ženo z Gorenjskega, natančneje z Jezerskega, kjer sta bila prej z ženo zaposlena. Žena je delala v hotelu Casino, Slavko pa je bil po poklicu pleskar.

Pritegnil ju je oglas v časopisu, poskusila sta in uspelo jima je. Že v začetku sta se zavedala, da so pristni odnosi z okolico osnova

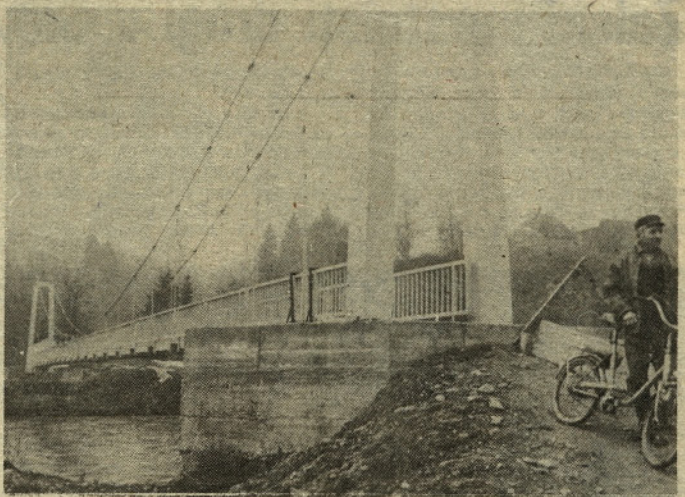
za uspešno delo in za zadovoljstvo gostov. A njun začetek se je bistveno razlikoval od prvih korakov njihovih predhodnikov. Bila sta pravzaprav tujca, ko sta prišla v ta mali kraj pod Homom. Slavko pravi, da ne ve, kako bi vse skupaj šlo, če mu sami krajan ne bi priskočili na pomoč. Predvsem so veliko truda pri obnavljanju vložili gasilci GD Matke, ki so tu tesno povezani s krajan, in jim radi priskočijo na pomoč tudi tkrat, ko nikjer ne gori.

Tako je bil storjen prvi korak, po obnovi pa je šlo vse lažje. Slavko pravi, da so Matčani prijetni ljudje in s ponosom dodaja, da od kar je tu, še ni doživel, da bi kdo v gostilni iskal prepri ali kaj razbil. Ljudje so tu sami pomagali, mnogo udarniških ur je vložili v prostore, svojega truda pa ne gre uničevati. Izvedeli pa smo, da bo tudi ob novem letu veselo. Pripravljata silvestrovanje, pa tudi za glasbo in ples bo poskrbljeno. Kdor torej želi silvestrovati pri Gasilcu, naj si kar rezervira prostor, saj ni dvoma, da jih je mnogo, ki bi želeli najdaljšo noč preživeti ob dobri pijači in jedachi, ki jo bosta pripravila in postregla Štefka in Slavko Podobnik.

Branko Kobal

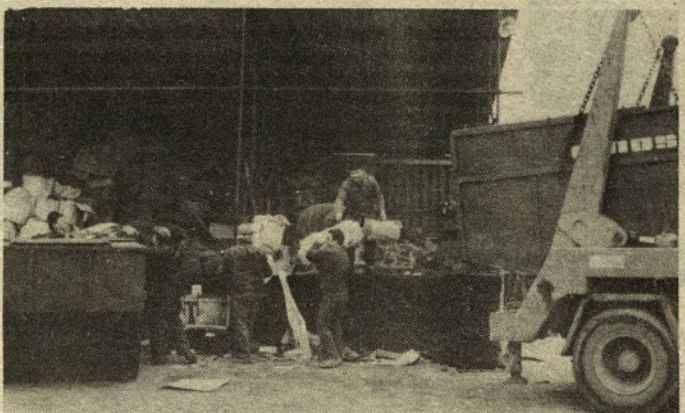

FOTOKRONIKA

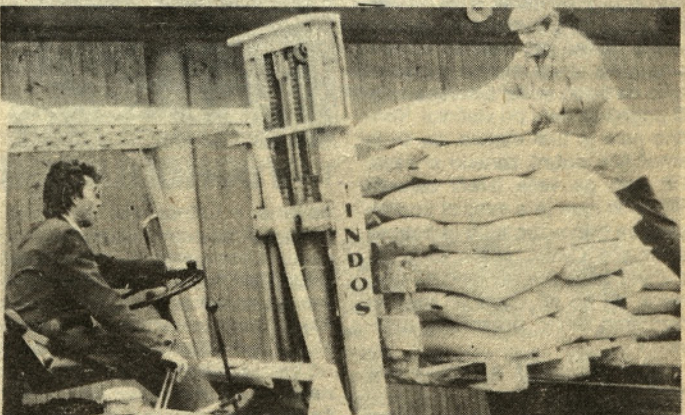
Delavci celjskega Ingrada so končali z deli na 66 m dolgi in 1,4 m široki brvi čez Savinjo v Levcu, ki povezuje to vas z Brnico na nasprotnem bregu Savinje. Brv, ki je stala 27 milijonov dinarjev in sta sredstva zanjo prispevali celjska komunalna skupnost in občina Žalec, je namenjena predvsem pešcem in kolesarjem. Njim je skrajšala pot z enega brega na drugi kar za 6 km.

T. TAVČAR

Kolektiv Hmezadove mlekarne dela za sanacijo gospodarjenja eno soboto v mesecu brezplačno. Tisti delavci, ki niso vezani na proizvodnjo, pa so se lotili pospravljanja in urejanja stare mlekarne v Medlogu, saj bo v kratkem v teh objektih stekla nova proizvodnja.

jk

Kmetjci zadnje čase trosijo manj mineralnih gnojil, ker so predraga. Tako pravijo, da se je poraba v letošnjem letu zmanjšala za četrtno. Pri kmetijskih preskrbah Kmetijske zadruge Savinjska dolina so minuli teden kmetje za spomladansko dognojevanje lahko dobili NPK 13-10-12, 5-15-4 ter KAN-27 odstoten.

T. T.

Nakupi v trgovinah preko meje v Pliberku so postali zopet zanimivi, predvsem zaradi dosti nižjih cen nekaterih artiklov, med njimi kave, južnega sadja, riža in še nekaterih prehrabnih izdelkov. Izletnik Celje pa je omogočil z redno linijo tudi poceni vožnjo. Cariniki na meji imajo tako zopet nekaj več dela.

j. k.

Ljubljanska banka
Splošna banka Celje

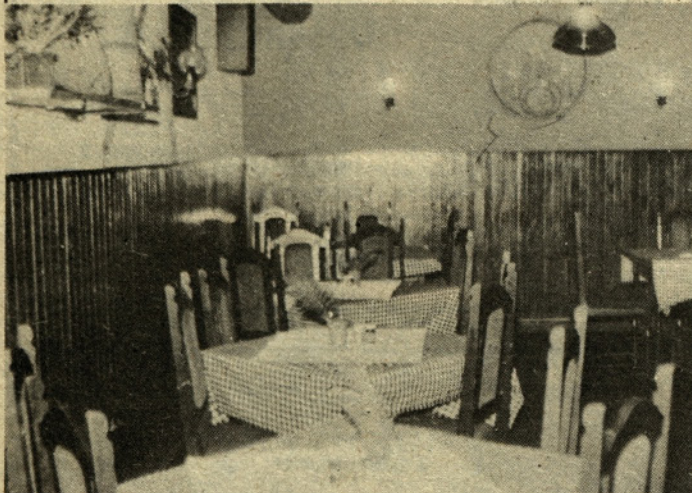
ŽELI SREČNO IN USPEŠNO LETO VSEM SVOJIM VARČEVALCEM IN POSLOVNIM SODELAVCEM

Gostilna - NOVAK

SREČNO 1986!

Gotovlje 74, Žalec 63310
Telefon: (063) 714-266

Hmezad
DO STROJNA, n. sol. o.
ŽALEC
VSEM OBČANOM, DELOVNIM LJUDEM IN SODELAVCEM ŽELIMO: SREČNO IN USPEHOV POLNO NOVO LETO 1986!

SIGMA
SIGMA — gradbeni elementi in montaža ZABUKOVICA, p. o.
VSEM DELOVNIM LJUDEM, OBČANOM IN POSLOVNIM SODELAVCEM ŽELIMO SREČNO USPEŠNO NOVO LETO 1986

Savinjski magazin Žalec

KIL
YUGOSLAVIA
170 LET
KERAMIČNA INDUSTRIJA
LIBOJE

Priporočamo vam pestro izbiro keramičnih izdelkov za vsako priložnost. Naše izdelke lahko kupite v trgovinah po vsej Jugoslaviji.

SREČNO 1986

Priporočamo vam tudi obisk naše industrijske prodajalne v Libojah, ki je odprta vsak dan od 8. do 18. ure, ob sobotah pa od 8. do 14. ure.

